UFO-DEBAT

ufo-nyt

SUFOI ©
29. årg. jan.-mar. 1987 Nr. 1

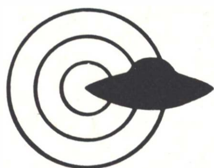
Mystisk styrt i Alta-fjorden
Regeringsstøtte til UFO-forskning
UFO-naut observation i Kina
40 ægte UFO-fotos

Abonnement 137 kr. årligt · Løssalg 39 kr. pr. nummer

UFO-NYT nr. 2
udkommer medio
maj 1987

ufo-nyt

29. årg. jan.-mar. 1987 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
(02) 24 17 02

FORSIDEN:
UFO fotograferet den 3. november 1973 ved Cocoyoc, Mexico.
- Læs artklen »40 ægte UFO-fotos«.

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 09 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 137,- for 1987 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 177,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 08 14 70 97.
Næstformand: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Næstformand: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup, 06 22 59 20.
Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 03 94 11 69.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.
Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.
SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 3.th., 2610 Rødovre. 01 70 90 86.
Teknisk konsulent: Ole Christensen, Uglekær 2, 6200 Åbenrå.
Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
SUFOIs Efterforskningsafdeling: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 01 30 46 44.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Kærsangervej 7, 8300 Odder, 06 54 21 21.
SUFOIs Ekspedition: Lilian Michelsen, Fælledvej 79, 7000 Fredericia. 05 92 25 15.
SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.
Datakonsulent: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 01 71 96 64.
Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 02 64 44 69.
Repræsentanter på Sjælland:
Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. 02 35 11 49.
Karin Bøger, Mariehøj 234, 2990 Nivå. 02 24 42 19.
Arne S. Petersen, Nykær 34, 4.th., 2605 Brøndby. 01 75 27 12.
Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.
Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 08 17 85 39.
Inge H. Svane, Aalborggade 15, 2.tv., 8000 Århus C. 06 12 22 56.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.
Peter Nørgaard, Møllegade 9, 3.mf. 8600 Silkeborg. 06 80 13 15.
Rudolf Boldt, Hjarupvej 51, 6200 Åbenrå. 04 62 93 68.
Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

UFOer 1947–1987

Af Kim Møller Hansen

Den 24. juni 1987 er det præcis 40 år siden, at amerikaneren Kenneth Arnold fra sit fly så ni sølvskinnende objekter ved Mount Rainier. En hændelse, som er blevet kaldt en ufologisk og sociologisk milepæl, da den for alvor satte gang i ufo-interessen i nyere tid. Jubilæet vil blive markeret på forskellig vis verden over.

I England vil British UFO Research Association (BUFORA) udgive et digert værk med titlen »UFOs 1947-1987« — en ambitiøs bog, som vil omhandle næsten alle ufo-sagens aspekter. Ufologer verden over er blevet inviteret til at skrive om netop det, de ved mest om. SUFOI har bidraget til bogens kapitel »UFO Case Histories: A Selection From Each Decade« med udvalgte ufo-klassikere, som har været bragt her i UFO-NYT i perioden 1981-1986. Bogen redigeres af John Barret og Hilary Evans. UFO-NYTs læsere vil naturligvis få tilbudt bogen til favørpris, når den foreligger.

Der udkommer megen ufo-litteratur, som af en eller anden grund fortjener en grundig anmeldelse. Af pladshensyn kan det kun blive til korte omtaler her i UFO-NYT, men det har vi gjort noget ved. »UFO-VISION. Årbog for ufo-litteratur 1987« er en realitet, og vi håber, at læserne vil tage godt imod dette nye initiativ (se bagsideannoncen). SUFOI har iøvrigt flere spændende udgivelser under forberedelse.

Jubilæet vil sikkert også vise sig i de større tidsskrifter ved artikler, der gør status over ufo-arbejdet i de forløbne 40 år. Den første kan allerede læses i dette nummer, hvor UFO-NYT som det første tidsskrift kan offentliggøre en statusrapport fra Ground Saucer Watch (GSW). GSW gør status over ni år med computerfotografiske analyser af formodede ufo-fotos. 40 fotos ud af ca. 1.000 er sluppet helskindet igennem det moderne isenkram.

Denne artikel vil blive fulgt op af artikler om spændende danske fotosager og en statusrapport over SUFOIs fotosager.

Den franske regering er i dag den eneste, der officielt støtter ufo-forskningen i den vestlige verden. Det er nu 10 år siden, at dette arbejde begyndte. Ole Henningsen fortæller i dette nummer om resultaterne og situationen i dag.

I november 1987 har SUFOI eksisteret i 30 år. Denne begivenhed håber vi, at vi også kan markere på forskellig vis. Ikke mindst gennem afholdelse af medlemsmøder. Og gerne flere end i 1986, som blev et aktivt år på dette område.

Bliv aktiv medarbejder i SUFOI i dette jubilæumsår!

Der er mange måder at hjælpe på. Man kan fortælle os om lokale observationer. Ring straks til 06 54 21 21, hvis du lige har set et ufo. Indsend avisudklip til SUFOI. Vær med til at arrangere medlemsmøder eller opret en lokal studiekreds om f.eks. et bestemt emne inden for ufo-sagen. Kun fantasien sætter grænser. Økonomisk kan læserne støtte foreningen ved at skaffe en eller flere abonnenter, give et bidrag til Støttefonden (giro 9 11 77 25) eller tegne en annonce i UFO-NYT, hvis man har et firma.

Vi må jo ikke glemme, at 1987 også bliver det år, hvor vi skal vise, at den økonomiske redningsplan, som SUFOIs repræsentantskab udarbejdede for UFO-NYT i september, er realistisk.

Allerede på årets første dag kunne »Politiken« i en stort opsat artikel berette om et japansk fragtfly, der var blevet fulgt af mystiske objekter under en flyvning fra Island til Alaska. Objekterne blev samtidig sporet på jordkontrollens radar (se notitser).

1987 ser på mange måder ud til at blive et spændende år. □

Observationer fra Polen

Af Bronislaw Rzepecki.

Vi bringer her den første artikel om nyere, polske UFO-observationer, skrevet af Bronislaw Rzepecki, der i oktober 1985 dannede »UFO Research Group« i Krakow.

Den 8. juli 1978 dannedes »Klub Kontaktów Kosmicznych« (Space Contacts' Club), der samlede ufo-interesserede personer fra hele Polen. Denne organisations »fødselsdag« markerer begyndelsen på den polske ufo-æra.

I november 1981 så det første polske ufotidsskrift dagens lys. Navnet blev »Wizje Peryferyjne« (Perifere Visioner).

I 1983 var der mere end ti ufo-organisationer i Polen. Men i dag er der kun nogle få tilbage. De står meget stærkere, da de har samlet medlemmerne fra de opløste organisationer. De foretager nu en del PR-aktiviteter, samtidig med at de indsamler rapporter fra hele Polen. Den mest aktive organisation er »Space Contacts' Club« (der blandt medlemmerne tæller Krzysztof Piechota, den dygtigste ufolog i Polen), »UFO-Video« og »UFO Research Group« og nogle klubber i Szczecin og Wroclaw.

Ill.: Stefan Harboe Andersen.

Selv om det ufologiske arbejde i Polen først blev indledt så sent som i 1978, har ufo-observationer været et kendt fænomen meget længe, men dengang blev de hverken dokumenteret eller undersøgt. Derfor en listen over observationer fra før 1978 ikke komplet. De data, man har fra den tid, viser dog, at der i Polen er gjort omtrent lige så mange ufo-observationer som i andre lande.

Ældre observationer

Den 29. juni 1908, Zalesie. Fire observatører så et klart, gult flyvende objekt.

Sommeren 1922, Warszawa. Mange observatører så et sølvfarvet objekt — to halvkugler delt af en roterende ring. Objektet »affyrede« en lysstråle, hvorefter det steg med en kraftig støj.

Den 31. juli 1953, øen Wolin, Østersøen, kl. 19.00. I området nær jernbanesporet så fem polakker og to tyskere et diskosformet objekt med en diameter på 22 m og adskillige koøjer lande. Efter nogle minutter lettede objektet og fløj bort med en meget høj hastighed.

Den 22. december 1958, Muszyna, kl. ca. 15. Dr. med. Krowalczewski tog det første polske ufo-foto — et mørkt, diskosformet objekt.

Marts 1959, Kolobrzeg. Polske soldater så et trekantet objekt med sider på ca. 4 m nærme sig kysten fra havet. Det fløj op i luften og begyndte at cirkle over havets bølgende overflade, til det pludselig accelererede meget hurtigt og forsvandt.

De omtalte observationer og mange andre blev ikke undersøgt videnskabeligt. Der mangler vidner, nøjagtige data, og der er nu gået alt for lang tid siden hændelserne.

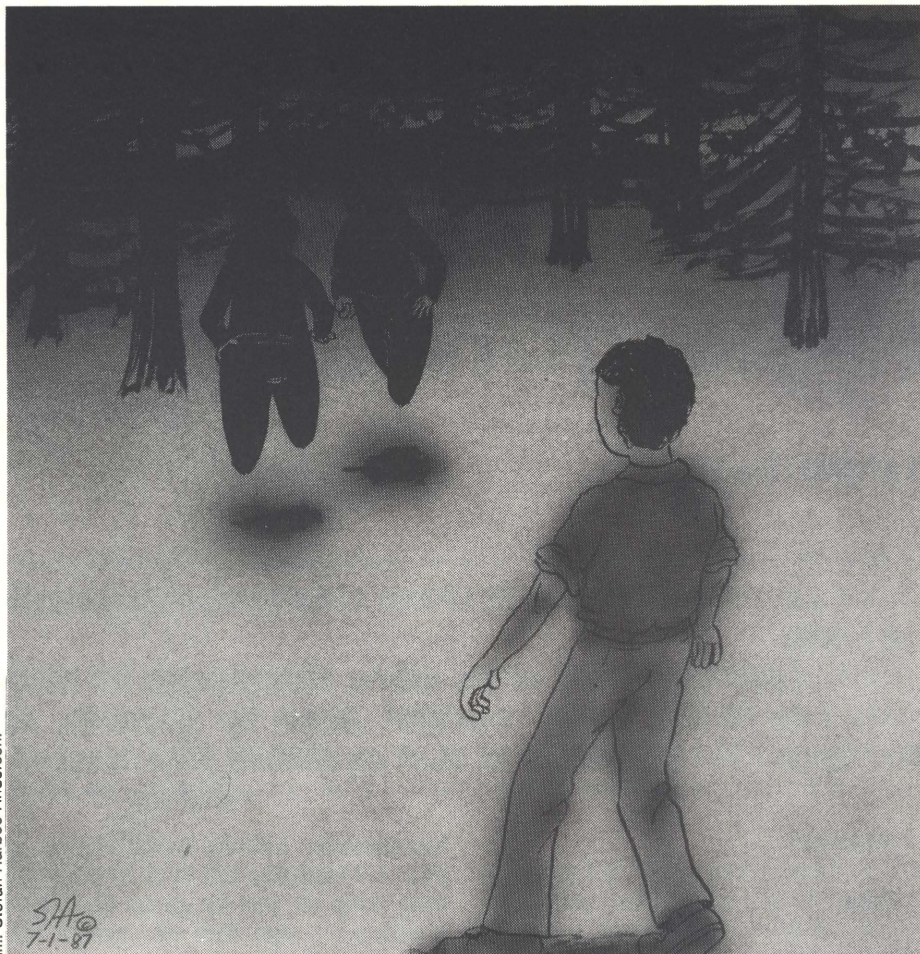
I det følgende fremlægges to udvalgte hændelser fra perioden 1978-1981, en periode, der er blevet kaldt »Den polske ufobølge«. De to hændelser er undersøgt af Krzysztof Piechota fra Space Contacts' Club.

Blinkende UFO

Den 22. maj 1979 ville Waldemar R. et smut hen på en café, som lå i parken i byen Piastów nær Warszawa. Aftenen var kold, så han gik hurtigt, og omkring kl. 22.00 ankom han til parken. Der var fuldstændig stille omkring ham, da han pludselig fik øje på et klart lys foran sig. Han standsede meget forbavset og opdagede, at der tæt ved ham på stien var to klare, gule lys. Han opdagede da, at de to lys kom fra undersiden af et mørkt objekt, der svævede et stykke over jorden. Under objektets mørke silhuet var der et stykke tilbage et tredie lys. I det gule lys lignede objektet en ishockey puck. Objektet udfyldte næsten hele den tre meter brede sti. Uden observatøren vidste hvorfor, nærmede han sig objektet, og da han var omkring tre meter fra det, begyndte der rundt om på objektet pludselig

at lyse geometriske figurer: trekanter, kvadrater, trapezer og cirkler. De dukkede pludselig op og forsvandt igen. Der var hele tiden lys andre steder på objektet. Pludselig tændtes der på objektets øverste del et rødt lys, der havde facon som et »H«, og som næsten dækkede hele overfladen. For enderne af dette »H« blinkede et rødt lys med en frekvens på ca. 1 Hz, de geometriske figurer rundt om på objektet ændrede sig med samme frekvens.

Pludselig lyste hele objektet med et blåhvidt lys, og der dukkede ligesom en aura op rundt om det. Observatøren følte det, som om varmen fra objektet brændte hans ansigt. Som en refleks vendte han om og løb bort fra stedet uden at se sig tilbage. Han skyndte sig hjem. Da han vågnede om morgenen, følte han det, som om der var et eller andet tungt, der trykkede på hovedet. Efter omkring to uger viste der sig på hans ansigt noget, der lignede forbrændinger, ligesom blærer. Der var ikke andre spor efter hændelsen.

Ill.: Stefan Harboe Andersen.

Nærobservation af 3. grad

Den anden hændelse fandt sted i Czluchów i august 1979. Det var en dejlig aften, og en af byens indbyggere roede en tur på søen i sin båd, da han pludselig fik øje på et »mørkt aflangt objekt«, der bevægede sig rundt på vandoverfladen. Det lignede en fiskerbåd, men bevægede sig meget hurtigere, lydløst og uden vuggen. Efter nogle sekunder forsvandt det bag en pynt.

En anden observatør, der befandt sig på land, så det samme objekt bevæge sig på vandet på næsten samme tidspunkt, som det forsvandt ud af syne for den første observatør. Derefter forsvandt objektet bag beplantningen på søens bredder. Observatøren kaldte på sine hunde, og sammen gik de om mod det sted, hvor »båden« efter bevægelsesretningen kunne have lagt til. Han havde knapt nok taget 20 skridt, da han ca. 20 m fra bredden så to væsener i sort tøj gå i retning mod skoven. Hundene, der kunne vejre de fremmede, løb i retning mod dem. Da de fremmede opdagede hundene, vendte de sig mod dem. Hundene stoppede op, begyndte at gø og vendte derefter tilbage.

De fremmede vendte sig igen og fortsatte deres vandring. Her er, hvad observatøren bemærkede i løbet af de sekunder, observationen varede:

De fremmede var omkring halvanden meter høje, iklædt, hvad der lignede dykkerdragter. I øjenhøjde havde de nogle plader, der lignede »briller«. Deres hofter var unaturligt brede. De havde begge ligesom en »pukkel« på nakken mellem deres rygge, hoveder og skuldre. Fra knæene og ned var deres ben ikke synlige. De bevægede sig ikke som tobenede væsener: de nærmest gled over jorden, som om det var en meget glat overflade, og ikke som jordbunden der på stedet, da den er meget ujævn. De støttede deres hænder mod hofterne.

Observatøren råbte til dem, at de skulle standse, men de satte blot farten op og forsvandt. Observatøren ledte efter dem, og da han rettede sit blik mod skoven, så han et klart, lysende objekt, der svævede over trætoppene. Det var omkring 100 m fra ham. Da det befandt sig i ca. 30 meters højde, standsede det. Det lignede en glat rektangulær væg med runde hjørner. Det lyste med et klart blå-grønt lys ude ved siderne, mens lyset nærmest var hvidt i midten. Så fløj objektet pludselig væk.

På det sted, hvor objektet højst sandsynligt havde været »parkeret«, blev der ingen spor fundet. Humanoiderne efterlod heller ingen spor. Hundenes opførsel var også meget mærkelig. Da de kom så tæt på som 2 til 3 meter fra humanoiderne, løb de pludselig rædselslagne bort. I løbet af det første halve år efter hændelsen blev begge hunde lamme i forbenene, så de måtte aflives. □

Tilsendt manuskript
Oversættelse: Flemming Rasmussen

NORGE

Mystisk styrt i Alta-fjorden

Ved Bent Hunderup.

Den 1. juni 1958 styrtede et fly i havet i Alta-fjorden i det nordlige Norge.
Trods pålidelige øjenvidner og intens eftersøgning fra marinens side forblev sagen uopklaret. Ingen fly savnedes, og hændelsen er i dag et lige så stort mysterium som dengang.

Hændelsen

Kl. 11.15 søndag den 1. juni 1958 passerede et lydløst fly uden nationalitetsmærker i lav højde (100-200 meter) og med lav fart ud over Alta-fjorden og styrtede i vandet. Genstanden sank på 70 meter vand.

Fra den 2.-10. juni 1958 foregik en intens eftersøgning i fjorden. I denne eftersøgning deltog fregatten Arendal, jageren Narvik og ubådsmoderskibet Sarpen samt 4 dykkere.

Øjenvidner

Det vigtigste øjenvidne, og den der var årsag til, at en eftersøgning blev sat i gang, var dommerfuldmægtig Bjørn Taraldsen. Han stod ude på gårdspladsen i Bossekop, da han så, hvad der for ham så ud til at være, et deltavinget jagerfly i lav højde. Det, der forbavsede Taraldsen, var imidlertid, at flyet var lydløst, og at det ingen nationalitetsmærker havde.

Flyet fortsatte i vestlig retning udover Alta-fjorden — først stik vest, derefter ændredes kursen til syd for til sidst at gå ret nord. Taraldsen så, at flyet hele tiden tabte højde, og det gik op for ham, at der var noget helt galt. Han løb ned til fjorden, mens han hele tiden holdt øje med flyet, som nu var ca. 1 km fra ham. Pludselig styrtede flyet lige ned i vandet, og en vældig vandsøjle rejste sig.

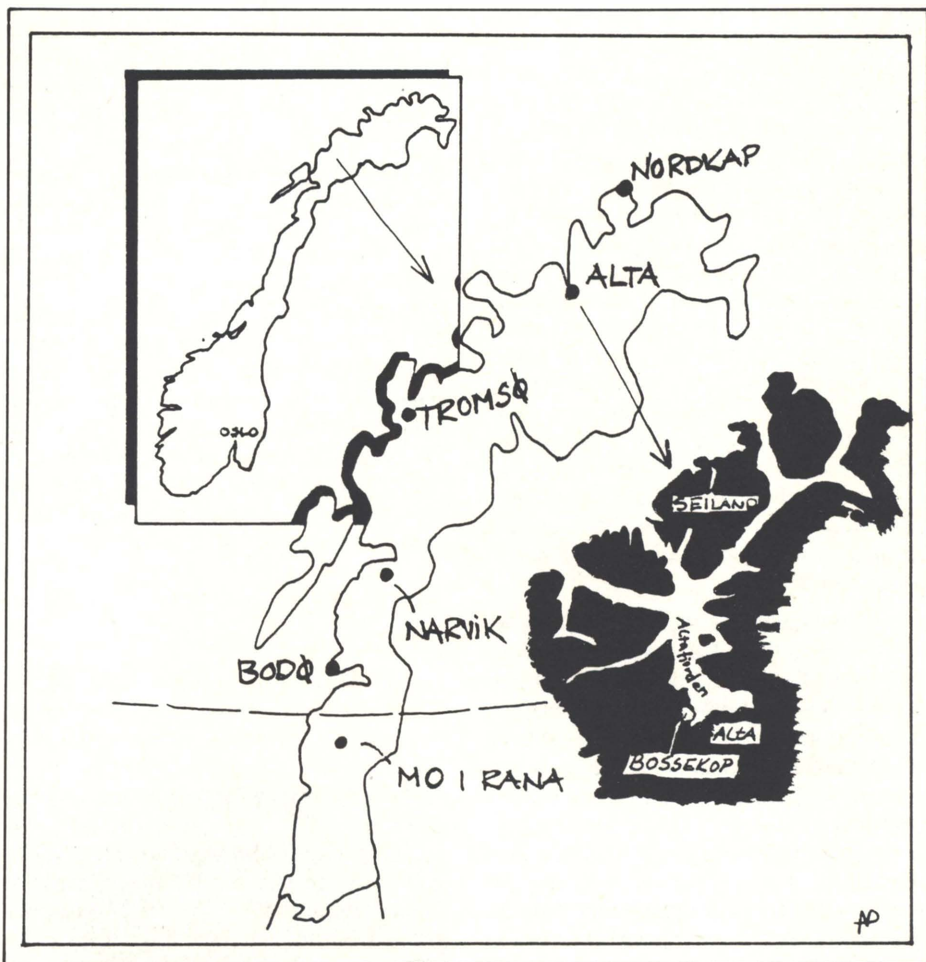
På dette tidspunkt havde Taraldsen fået sin motorbåd i vandet. Han skyndte sig at starte motoren og satte kurs mod stedet, hvor flyet styrtede ned. Nu så han, at der lå en genstand på vandet, hvor vandsøjlen havde rejst sig; men da han nåede frem, var genstanden væk. Alt, hvad der var tilbage, var nogle krusninger på vandet. En ½ time senere var den lokale lensmand Ola Markhus alarmeret. Sammen med Taraldsen og andre fra bygden sejlede de ud til stedet. På dette tidspunkt flød der en del døde fisk i vandskorpen, men flyet var sporløst forsvundet.

Mystik

Markhus kendte Taraldsen personligt og havde stor tillid til ham; så det var uden tøven, Markhus alarmerede de militære myndigheder. Generalmajor Tufte Johnsen fra flykommando Nord Norge tvivlede ikke på udsagnene, men mystikken bredte sig, da forespørgsler både internt i Norge og til allierede lande gav negativt resultat. Også Sverige og Finland blev kontaktet med samme resultat. Ingen fly havde været i området på det tidspunkt — og ingen fly savnedes!

Der blev nu fra militærets side iværksat en intens eftersøgning efter flyet. Mulighederne for at finde flyet skulle være gode. Men vidste med rimelig nøjagtighed, hvor flyet var: på 70 meters dybde lige ud for Auskarnes, og havbunden var jævn og fri for store sten.

Sagen vakte naturligvis stor opmærksomhed hos lokalbefolkningen, men også aviserne slog det stort op. Da først fregatten Arendal og senere jageren Narvik og ubådsmoderskibet Sarpen dukkede op i fjorden, blev sagen omtalt på forsiden af Aftenposten i Oslo. Aviserne fulgte nøje med i hele forløbet. Det vakte jo også opsigt, at ingen fly savnedes. Efterhånden meldte flere vidner sig; men det var børn, som havde set flyet og nedstyrtningen. Ikke desto mindre blev det taget som en bekræftelse på Taraldsens iagttagelse.

Markeringsbøje

Fregatten Arendal begyndte nu at undersøge fjorden ved hjælp af ekkolod og asdic, *A*llied *S*ubmarine *D*etection *I*nvestigation *C*ommittee; apparat hvormed man ved udsendelse af lydbølger og registrering af deres ekko kan bestemme afstand og retning til genstande under vandet inden for en sømil. Endvidere slæbte den en wire langs bunden. Ifølge de militære myndigheder var alt dette resultatløst, og fregatten sejlede herefter til Hammerfest. Ikke desto mindre kunne lokalbefolkningen iagttage en bøje med et rødt flag midt i fjorden, og der gik rygter om, at dykkere var på vej. Samtidig kunne aviserne meddele, at der var registreret en metalgenstand på havbunden.

Mandag den 9. juni kunne en avis berette, at dykkerne intet havde fundet. Nu var et område på nogle hundrede meter markeret med bøjer, og undersøgelserne var koncentreret om dette område. Vejrforholdene og det kolde vand gjorde, at dykkerne ikke var nede ret længe ad gangen. Vejret var bedre om tirsdagen, og der var en febrilsk aktivitet ude på fjorden. Ubådsmoderskibet Sarpen deltog nu også i eftersøgningen. Markeringsbøjerne var flyttet tættere på land, og begge skibe ankrede op ved bøjerne. Den første dykker gik ned ved 9-tiden om morgenen, og så snart han kom op, gik en ny ned. Selv om man skulle formode, at der var en grund til denne intense aktivitet, var meldingerne fra militæret stadig negative. Man fandt ingenting, sagde de.

Og det kan nok undre. Hvad skete der egentlig? Bjørn Taraldsen og flere børn så en fly-lignende genstand komme i lav højde over Bossekop, før den faldt ned i Altafjorden. I over en uge foretager flere marinefartøjer en intens eftersøgning samt ikke at forglemme: nogle af Norges bedste dykkere. Eftersøgningen foregik på den bedste årstid i et havområde med 70 meters dybde, og hvor der var særdeles gode bundforhold. Men man fandt ingenting, iflg. de militære myndigheder.

Nyligt frigivet arkivmateriale viser, at generalmajor Tufte Johnsen i luftkommando Nord Norge bestemt mente, at eftersøgningen burde fortsætte. Han henviser til flere oplysninger, som taler for, at der virkelig lå en bevægelig genstand på havbunden.

Forsvarets Overkommando oplyser nu, at rapporten om eftersøgningen fra fregatten Arendal fornylig er destrueret — desværre ved en tilfældighed, som der står i brevet. Blandt de ting, Tufte Johnsen nævnte i et brev den 16. juni 1958 til den øverstkommanderende i Nord Norge, er følgende:

— Taraldsens troværdighed og hans detaljerede og gode beskrivelse af hændelsesforløbet
— marinen »fik ekko« under sin eftersøgning
— den wire, der blev slæbt efter Arendal, gav kontakt med en bevægelig genstand på havbunden
— lokale fiskere havde aldrig tidligere lokaliseret nogen genstand på havbunden på dette sted

Fra: Luftkommando Nord-Norge
J.nr.: /58/010-2
Dagsett: 16/6 1958
Innhold: Ukjent gjenstand styrtet i Altafjorden 1/6 1958 ca. kl. 1115 A.

Mottaker Dokument nr.: MKN
J.nr./L.nr.: 784
Dag: 18/6 1958
Arkiv nr.: 010-2
Kopi: 1
Vedlegg: 0

FORTROLIG
FORTROLIG
15 juni 1958

/58/LKI/PL/LJ/010.2

M.K.N.
FORTROLIG
784
18/6 58
010-2

Overstkommanderende i Nord-Norge.

Gjenpart:
LKN
DKN

Ukjent gjenstand styrtet i Altafjorden 1/6 1958 ca kl 11

1. Som DKN er kjent med satte MKN 2. ds., etter anmodning fra LKN via de respektive Overkommandoer, igang et søk etter den flygende gjenstand som ... rapportert ...

Nyt vidne

Ti år efter episoden kom endnu et øjenvidne frem: Nils M. Turi. Han fortalte, at flyet var sort eller meget mørkt, og at det var et tomotorers jetfly, der fløj meget lavt. Der var næsten ingen lyd; det syntes han var meget mærkeligt. Turi besøgte Taraldsen i 1968 og fortalte ham om sin observation. Taraldsen fremhævede naturligvis, at det ville have styrket hans eget vidneudsagn, dersom Turi havde stået frem ti år tidligere.

Amerikanerne?

Lokalbefolkningen undrede sig over, at nogle af marinesoldaterne bar hvide hjelme. Dette brugte den norske marine nemlig ikke. Samtidig gik der rygter om, at amerikanske marinesoldater befandt sig om bord på flådefartøjerne og deltog i eftersøgningen. Naturligvis blev også de amerikanske rekognosceringsfly af U2-typen nævnt i denne sammenhæng. På dette tidspunkt muntrede disse fly sig med at overflyve sovjetisk territorium i stor højde. Det var et fly af denne type, der blev skudt ned over Sovjet i 1960. Det blev dengang påstået, at dette fly havde mellemlandet i Nord Norge.

UFO?

Andre mente, at det var et UFO. Et af øjenvidnerne fra den 1. juni 1958 udfyldte et spørgeskema fra Skandinavisk UFO Information. Genstanden var iflg. dette øjenvidne mørk sølvgrå og kunne iagttages i en halv time, før det styrtede ned.

Selv i dag kommer der jo jævnligt meldinger om observationer i de norske fjorde; men det giver åbenbart stadigvæk den norske marine problemer at lokalisere og identificere disse genstande. □

Kilder:

Denne artikel bygger på kildemateriale fremskaffet af Evald F. Larsen, Saga, Norge. Evald Larsen har tilsendt SUFOI en ni-sider lang redegørelse samt kopi af følgende dokumenter:

a) Marinekommando Nords (MKN) brev af 30. juli 1958.
b) KNM »Sarpens« rapport af 10. juni 1958.
c) Luftkommando Nord-Norges udskrift fra postreferencesag af 16. juni 1958 med 1 bilag.
d) Signal fra MKN af 3. juli 1958.
e) Forsvarskommando Nord-Norges brev af 12. marts 1986 til Evald F. Larsen.

STATUSRAPPORT

40 ægte ufo-fotos

Af William Spaulding.

I 1984 ophørte den amerikanske ufo-organisation, Ground Saucer Watch (GSW) med at foretage computerfotografiske analyser af formodede ufo-fotos. SUFOI har netop modtaget GSW's statusrapport over arbejdet i de forløbne år.

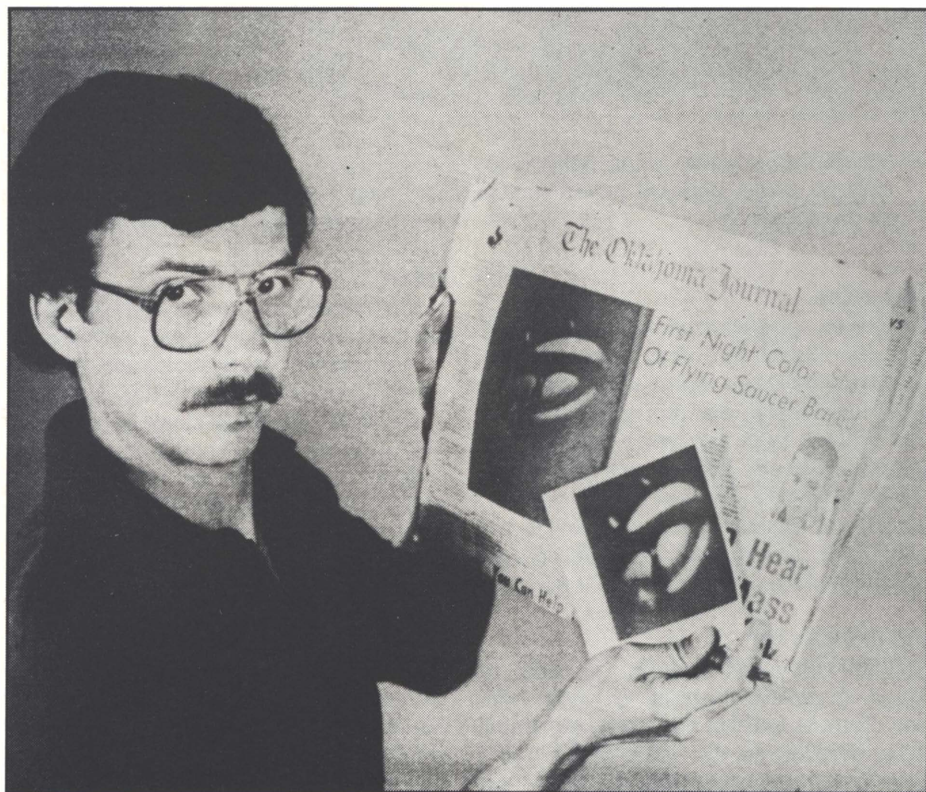
Siden januar 1975 har GSW analyseret i hundredvis af fotografier og film af formodede uidentificerede flyvende objekter. Computeranalyse af billeder, der spænder lige fra fotos af utydelige nattelys til meget detaljerede dagslys-fotos har været brugt som redskab gennem 9 år. I alle vurderingerne blev observationsdataene (vidnerapporterne), de fotografiske detaljer (kamera/objektiv indstillinger) og slutresultatet (selve billedet) stillet op imod hinanden for at finde de overensstemmelser og de facts, der var i det fotografiske grundmateriale.

Da Fred Adrian og jeg i flere artikler (1) allerede har omtalt de anvendte computeranalysemetoder, vil jeg i det følgende kun komme ind på resultaterne af de fotografiske analyser.

Da kun en lille del af foto-sagerne har fået betegnelsen »utilstrækkelige data«, fordi det var umuligt at undersøge billederne (2), kan billederne inddeles i fem hovedgrupper. Disse er: Svindel, misfortolkninger, balloner, fotografiske fejl og bona fide (strukturerede billeder). I det følgende er der en kort beskrivelse af hver gruppe.

Svindel

Den største procentvise andel af UO-fotografierne (UO = Uidentificerede Objekter) hører til i denne gruppe. Gruppen kan splittes op i undergrupper, som f.eks. forfalskede fotos — der både er simple og avancerede. Hovedparten af billederne i denne gruppe er modeller af »flyvende tallerkener«, der enten er hængt op eller smides ind foran kameraet. I mange tilfælde identificeres disse plastik- og metaltallerken-lignende genstande (fra kameraobjektivhætter til navkapsler) meget hurtigt, og den snor, de hænger i, afsløres i de fleste tilfælde ved hjælp af kantfremhævning.

Alan R. Smith ses her med »The Oklahoma Journal«, hvor hans farvefoto af et ufo blev offentliggjort i august 1965. Billedet blev taget den 2. august 1965 fra hjemmet i Tulsa, Oklahoma. Alan Smith var dengang 14 år. GSW fotosag nr. 5. Gengivet efter MUFON UFO JOURNAL, dec. 1985. I bogen »Das Geheimnis der unbekannten Flugobjekte« påstås det, at når man vender billedet på hovedet, kan man se, at det er en Sombrero, hvori der ligger en frugt!

En anden simpel måde at lave falske billeder på er at klippe et UO ud i mørkt papir eller fra et eksisterende foto, hvorefter det anbringes tæt bag ved et vindue, hvilket giver et let forvrænget billede, men i almindelighed et »godt« sceneri. Ved at bruge denne fototeknik kan en enkelt person selv lave billedet.

Blandt de mere avancerede forfalskningsteknikker er fotomontage (et foto, der er sammensat af adskillige enkeltbilleder), fotoretouchering og specielle mørkekammerteknikker, hvor der bruges et forstørrelsesapparat til indkopieringen. Disse teknikker kræver et noget mere avanceret fotografisk udstyr, der udelukker den mere jævne ufo-fotograf.

Misfortolkninger

Vi er nok alle på et eller andet tidspunkt i vores liv blevet forvirret over nogle visuelle stimuli, som i første omgang så ud til at være noget helt andet, end hvad det i virkeligheden var. Derfor er det indlysende, at det er let for en fotograf at blive narret af et kendt objekt set under »unormale forhold«.

De hundredvis af misfortolkninger, som man præsenteres for, omfatter:

- Fly, inklusive helikoptere, i både dagslys og om natten. Om dagen, når solen reflekteres i metaloverflader og kondensstriber, er billedet slående. Om natten misfortolkes flyenes landingslys fortsat og fotograferes.
- Reklamefly er en gruppe for sig ifølge den mængde billeder, der er taget gennem årene.
- Astronomiske fænomener, der omfatter klare planeter, bisole, en måne sløret af skyer osv.

- Fugle og legetøjsdrager er også blevet fotograferet som ufoer. Da mange af de billige kameraer har fast lukkerhastighed, bliver en flyvende fugl trukket ud som følge af sin bevægelse i kameraets synsfelt.
- Projektørlys, der rammer skyer, ser ud som svage, men dog ovale figurer.
- Meteorologiske fænomener set med en uerfarens øjne. Det drejer sig om lenticularis skyer, ovale skyer, visse former for lyn osv.

George Adamskis berømte flyvende tallerken fra Venus, fotograferet den 13. december 1952 kl. 9.10 i Palomar Gardens, Californien. Billedet er farvekontureret med computerteknik. Svindel! - siger GSW.

Den 19. juli 1969, dagen før Apollo 11's landing på Månen, tog astronaut Edwin Aldrin det øverste foto under en omkredsning af Månen. Billedet viser en masse reflekser og skarpe lys frembragt af sollyset m.m.
Det nederste foto er det foto, som normalt cirkulerer i de mindre kritiske ufo-kredse. En japansk ufo-organisation fik fat i Aldrins foto, fremhævede lysene i midten og fjernede de værste reflekser. Tilbage bliver et billede, som viser det nu berømte »snemands-ufo«. Aldrin benægtede naturligvis eksistensen af dette ufo, men det er jo nok fordi NASA er i ledtog med regeringen, hævdes det i visse ufo-kredse. Så endnu i dag præsenteres »snemands-ufoet« under overskriften: NASA tilbageholder sandheden om ufoerne!

GSW's liste over »ægte« ufo-fotos, april 1981

Nr.	Navn/Sted	Type	Dato	
1.	Trent/McMinnville, Oregon	DD	11. maj	1950
2.	Johnson/Timberlake, Maine	DD	7. juli	1958
3.	Barauna/Trindade, Brasilien	DD	16. jan.	1958
4.	Bedford/Ohio	NL	21. aug.	1958
5.	Smith/Tulsa, Oklahoma (farvefoto)	NL	2. aug.	1965
6.	Strauch/Gibbon, Minnesota (farvefoto)	NL	21. okt.	1965
7.	Rhodes/Phoenix, Arizona	DD	6. juli	1947
8.	Mayer/Miami, Florida (film)	NL	29. juli	1952
9.	Zedaa/Denver, Colorado (farvefoto)	DD	28. aug.	1969
10.	Newhouse/Tremonton, Utah (film)	DD	2. juli	1952
11.	Marianna/Great Falls, Montana (film)	DD	15. aug.	1950
12.	Gemini XII (farvefoto)	- -	12. nov.	1966
13.	Skylab III (farvefoto)	- -	263. dag	1973
14.	Edwards AFB, Californien	DD	sept.	1957
15.	Chingola, Zambia (farvefoto)	DD	okt.	1961
16.	Moline, Illinois (film)	DD	6. marts	1967
17.	Fant/Phoenix, Arizona (farvefoto)	DD	12. sept.	1972
18.	Elders/Mesa, Arizona (farvefoto)	DD	11. nov.	1972
19.	Smith/Calgary, Canada (farvefoto)	DD	3. juli	1967
20.	Hart/Lubbock, Texas	NL	31. aug.	1951
21.	Koe/SaasFee, Schweiz (farvefoto)	DD	26. juli	1975
22.	Nagora/Østrig (farvefoto)	DD	23. maj	1971
23.	Pheiffer/Ipameri, Brasilien (farvefoto)	DD	8. maj	1966
24.	Rouen, Frankrig	DD	5. marts	1957
25.	Lindstrom/Hawaii	DD	2. jan.	1975
26.	Marfa, Texas	NL	28. maj	1977
27.	Gunkel/Phoenix, Arizona (farvefoto)	DD	24. maj	1979
28.	Bakersfield, Californien (film)	DD	juni	1958
29.	Zonaras/Australien (film)	DD	23. okt	1976
30.	Bernier/Seattle, Washington (film)	NL	30. nov.	1972
31.	Sandy Hook, Connecticut	NL	sept.	1978
32.	Costa Rica, Sydamerika	DD	sept.	1971
33.	Crayfish Bay, Australien (farvefoto)	DD	dec.	1978
34.	Crockett/New Zealand (film)	NL	31. dec.	1978
35.	Hansen/Santa Catalina, Californien (film)	DD	15. apr.	1966
36.	Ottamendi/Uruguay (farvefoto)	DD	26. juli	1977
37.	Cocoyoc, Morelos, Mexico (farvefoto)	DD	3. nov.	1973
38.	Takahashi/Tokyo, Japan	DD	25. marts	1975
39.	U.S. Army/Hanoi, Vietnam	NL	oktober	1967
40.	Muyldermans/Belgien	NL	25. juni	1955
41.	anonym/Würzburg, Vesttyskland	DD	juli	1979
42.	Sutton/Piedmont, Missouri	NL	22. marts	1973

Denne tabel over fotografiernes gruppering repræsenterer resultaterne af ni års computeranalyse.

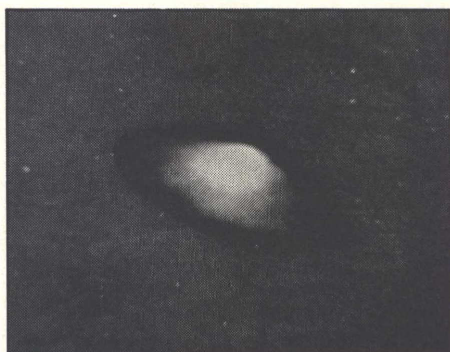
Gruppe	*Antal fotografier*	*%*
Svindel (*)	605	59
Misfortolkninger	210	21
Balloner	102	9
Fotografiske fejl	51	6
Bona fide	40	4
Utilstrækkelige data (umulige at undersøge)	5	1
I alt	1013	100%

Balloner

Til denne gruppe hører luftskibe, vejrballoner af forsk. størr., nogle med instrumentbeholdere, dragefly, meteorologiske eksperimenter og højtflyvende balloner opsendt siden 1947. Der er store forskelle på disse tings størrelse, facon og andre karakteristika. Disse objekter er blevet set og rapporteret svæve, stige lydløst, ændre farve og været synlige i næsten en time.

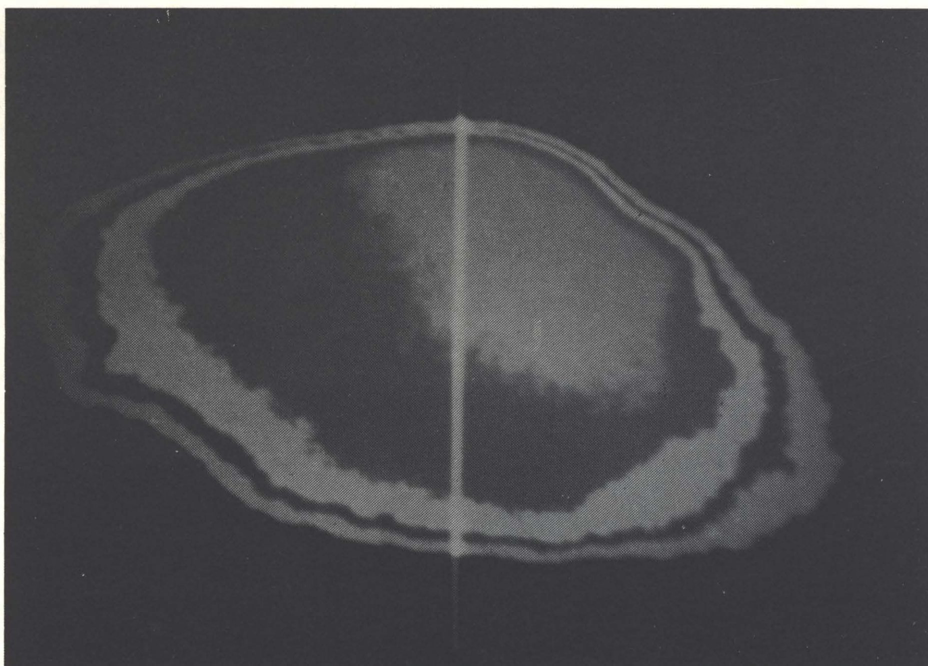
Så tidligt som i 1949, da AMC (flyvevåbenets efterretningstj.) frigav resultaterne fra Project Sign, blev det afsløret, at de fleste af observationerne drejede sig om runde, diskosformede eller ovale ufoer.

Den konklusion, projektets personale, der også omfatter dr. Hynek fra Ohio, kom med, var, at det drejede sig om »meteorologiske balloner eller lignende balloner«. Der

Nattelys fotograferet af politibetjent Arthur Strauch den 21. oktober 1965. GSW fotosag nr. 6.

er ikke sket ret meget, siden den rapport blev offentliggjort, for der opsendes stadig i tusindvis af balloner, og de fotograferes stadig.

Strauch's foto er her computerbehandlet, så lysets sammensætning bliver tydeligere.

Fotografiske fejl

Mange af de utydelige klatter, der er på en del ufo-fotos, rapporteres i mange tilfælde slet ikke af fotografen. De er da også irrelevante, da de er opstået under fremkaldelsen og skyldes: statiske mærker, kemikaliepletter, krølning (giver halvmåneformede figurer), lyspletter (utætheder) og forskellige fejl i emulsionen.

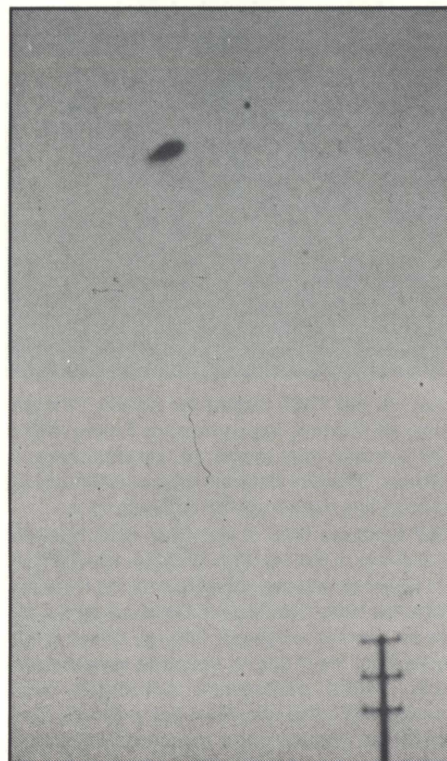
En anden stor procentdel af UO-fotografierne indeholder ukendte klare »objekter«. Dette fænomen kan ses både på billeder, der er taget i dagslys og om natten. Analyserne viser hurtigt, at de skyldes refleksioner i linsen og stammer fra forskellige lyskilder, dvs. solen, månen og gadelygter. Historien har også vist, at skruppelløse personer med fuldt overlæg har skåret den lyskilde, der forårsagede refleksen, ud.

Bona fide (rigtige objekter)

Selv om der er analyseret hundredvis af fotografiske data fra alle de store ufo-rapporterende lande (3), er kun 40 fotosager blevet klassificeret som bona fide (rigtige) billeder. At de har fået denne betegnelse, betyder ikke, at alle eller nogle af disse fotografier viser et fremmed rumskib. Klassifikationen, der er foreslået af GSW, hentyder blot til et billede eller objekt med en flerdimensionel fremtræden, der efter vores bedste overbevisning ikke kan henføres til en af de tidligere nævnte kilder/stimuli.

Hvor stor værdi har så disse 40 bona fide billeder? Begrænsningerne i både de almindelige vurderingsmetoder og computerbehandlingerne er ret godt dokumenterede. Disse begrænsninger er sparsomme, alligevel er der plads til fejl ved overfortolkning af data, dårlige »original«-billeder og fejlagtige fotografiske (kamera/objektiv) data. Omvendt har mange pro-ufo-forskeres betingelsesløse accept af mange »klassiske« ufo-fotos og skeptikernes fuldstændige afvisning af de fleste ufo-billeddata været grundfæstet, lige siden den første bog om flyvende tallerkener udkom.

Problemet med mange ufo-fotos er, at

Det første af de tre fotos, som arkitekt Sergio Ottamendi tog den 26. juli 1977 i San Carlos, Uruguay. GSW fotosag nr. 36.

der mangler ubestridelige facts og afgrænsede mønstre. Hvis man bare ser på alle de UO-fotos/film, der hører til under »bona fide«, vil den første konklusion være, at disse objekter har mange forskellige faconer, farver og størrelser. Meget lig med de variationer, der er på USAFs mange fly!

Det er logisk at spørge om, at hvis ufoerne kommer fra fjerne planeter for at besøge jorden, hvorfor er der så så mange forskellige typer? Kunne det være forskellene på de forskellige årgange? Man kan ærlig talt ikke tillade sig at gå så langt. Set ud fra et andet synspunkt kunne disse bona fide fotos simpelthen repræsentere en typisk tallerken eller oval facon set fra forskellige vinkler, så der opstår en falsk illusion af mange forskellige modeller.

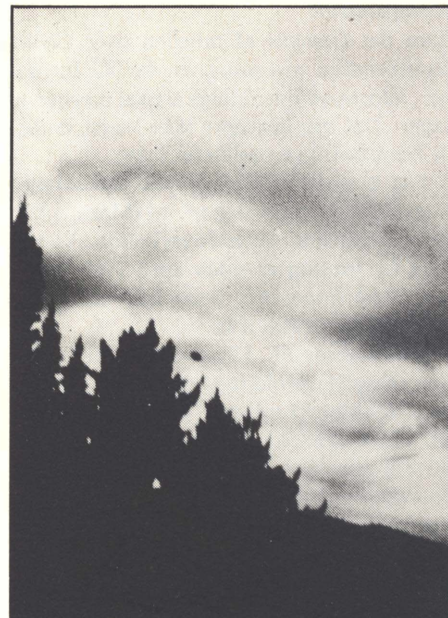
Lige meget hvilken teknologi, der anvendes, kan ingen af de fotografiske vurderingsmetoder give et endeligt svar på disse spørgsmål. Alligevel er der nogle data, der meget kraftigt lader antyde, at der i visse tilfælde er blevet fotograferet en eller anden form for et uidentificeret flyvende objekt. Med mere tid og flere penge til rådighed var det måske muligt, at nogle af disse billeder kunne identificeres som regeringens testfly.

Eftersom der er mange muligh. for, hvad der kan forårsage disse bona fide billeder, har disse billederes fotografer ikke »en skygge af chance« for at bevise, at ufoerne er rigtige rumskibe. Fotografier vil dog altid blive brugt som »bevis« på en observation, da den menneskelige natur har og fortsat vil have stor tillid til fotografier.

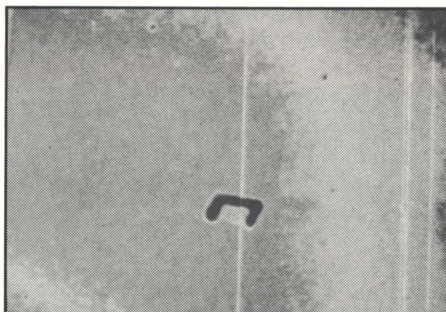
I bona fide gruppen er der både billeder, der er taget ved dagslys og om natten. Der er nogle meget tydelige billeder og mange utydelige diskoslignende faconer. Med basis i fortolkningsmetoderne, der inkluderer sammenligning af fotografiske træk, skygge-målinger/bestemmelse af tidspunkt, afstandsbestemmelse og densitometermålinger, vil disse billeder forblive i bona fide gruppen, indtil yderligere undersøgelser forskubber den eksisterende gruppering.

□

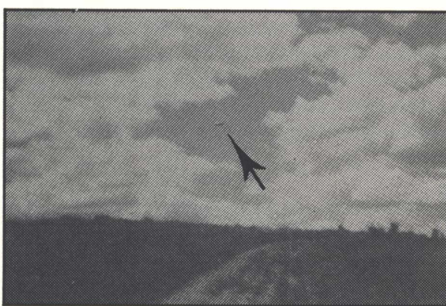

Disse to billeder er taget af Warren Smith den 3. juli 1967 i Calgary, Alberta, Canada. Det første viser, ifølge GSW, et bona fide objekt, medens billede nr. 2 blev kaldt »...det mest klodsede forsøg på svindel, vi nogensinde har set«. Begge billeder stammer fra samme film, er taget samme sted og umiddelbart efter hinanden, så GSWs analyseresultat kan kun accepteres, hvis man tør godtage, at fotografen lavede et fup-ufo, umiddelbart efter at han havde taget et billede af et ægte ufo!

Computerfremhævet kopi af det foto, som Mike Lindstrom tog den 2. januar 1975 på Hawaii af et besynderligt firkantet objekt. GSW fotosag nr. 25.

Dette billede er ifølge J. J. Benitez, forfatter til bogen »La gran oleada«, taget den 11. juli 1977 af Dieter Croll nær »Wunzburg«, DDR.
Er dette billede det samme som GSW fotosag nr. 41, der omhandler et foto taget i Würzburg (Vesttyskland) i juli 1979?

Den 3. november 1973 tog familien Jimenez (pseudonym) tre farvebilleder af et pæreformet, metallisk objekt med fem følehornslignende vedhæng. Dette er det tredie foto. GSW fotosag nr. 37.

Bemærkninger:

(*) Omfatter hele George Adamski serien og fotografier af Daniel Fry og Billy Meier. Disse fotografier udgør også størstedelen af de fotos, der er i forskningsorganisationernes arkiver, inklusive Project Blue Books billedmateriale.

Fodnoter:

(1) *Ufology and the Digital Computer — a lesson in Evaluation of UFO Secondary Evidence* — W.H. Spaulding — 1976 MUFON Symposium Proceedings.
Usage of Computer Photographic Evaluation Techniques as Applied to Purported UO Photographs — Fred Adrian og William Spaulding — GSW News Bulletin august 1982.
Se også UFO-NYT nr. 2, 1981 og nr. 6, 1984.

(2) Foto-tilfælde med utilstrækkelige data er oftest Polaroid (TM) billeder uden tekniske parametre eller blot et billede af en lysplet, hvor hverken forstørrelse eller fremhævningsteknikker har afsløret yderligere data.

(3) De lande, hvorfra der kommer billeder til analyse hos GSW er: Australien, alle sydamerikanske lande, Canada, Storbritannien, Spanien, Vesttyskland, Østrig, Jugoslavien, Japan og de skandinaviske lande.

Kilde:
Tilsendt manuskript »Unidentified Object (UO) Photographic Analyses A Close Look at the Data. GSW Staff Report«.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen/Kmh.

Fotos:
SUFOIs fotoafdeling og GSW.

Kommentar:
Som det fremgår af tabellen over GSWs »godkendte« ufo-fotos, er der 42 fotosager, hvorimod Spauldings artikel nævner 40 sager. Det har desværre ikke været muligt at fremskaffe en opdateret liste.

I et brev til SUFOI oplyste Spaulding i august 1984, at fotosag nr. 18 (Meza, 1972) er opklaret som værende en ballon. Yderligere én fotosag er siden april 1981 blevet slettet på listen over bona fide ufo-fotos. Men hvilken vides ikke.

Ved fotosag nr. 33 må datoen være forkert. Roy Manifold tog to billeder af et skylignende objekt ud over Grayfish Bay den 21. oktober 1978 (og ikke i december), blot 20 minutter før piloten, Fredrick Valentich, forsvandt sporløst over Bass Strædet (se også »Piloter ser UFOer«, side 33-34).

GSWs analysemetoder og konklusioner er ofte blevet kritiseret af både skeptikere og ikke-skeptikere. Nogle af kritikpunkterne er i korthed:

1) Computerprogrammet var udviklet af Spacial Data Systems (SDS) i Coleta, Californien og ikke beregnet til at analysere fotografier.

2) GSWs påstande vedrørende pixel-karakteristika (pixel = billedceller) viser, at GSW tilsyneladende ikke har forstået principperne fuldt ud.

3) GSW har påstået, at profilering-teknikken (density slice) kan vise et objekts tykkelse. Profileringen kan kun vise objektets lysstyrke i forhold til resten af billedet under cursoren.

4) Ifølge GSW kan kantfremhævningsteknikken bruges til at bestemme den atmosfæriske sløring og dermed fastslå afstande fra kameraet osv. Dette er en noget tvivlsom beregningsmetode, hvilket Robert Sheaffer bl.a. har påvist i sin kritik af GSWs analyse af McMinnville-billederne, hvor GSWs egen måde at fortolke dataene på fører til selvmodsigelser.

5) GSW har i flere tilfælde været tilfreds med at analysere dårlige kopier af de pågældende fotos, også selv om de originale negativer var tilgængelige.

6) GSWs skriftlige fotoanalyser er fyldt med hjemmelavede computer-udtryk. De er blevet kaldt »kejserens nye klæder«, for mange har ikke forstået dem, men holdt mund for ikke at virke dumme.

7) Fotoanalysernes konklusioner bærer til tider præg af at være en slags orakelsvar, altså tvetydige svar, som det er svært at blive klog på.

Når alt dette er sagt, skal det retfærdigvis tilføjes, at GSW, på trods af sine fejl og manglende objektivitet, har været med til at luge godt ud i stakken af ufo-fotos ved at afsløre mange falsknerier. Da SUFOI f.eks. sendte Pål Kristian Vaags foto til analyse hos GSW (se UFO-NYT nr. 2, 1985), kunne computeranalysen afsløre, at ufoet var en model ophængt i en snor. Da Vaag fik forelagt denne kendsgerning, indrømmede han svindelnummeret.

Søndag den 5. juni 1955 tog den belgiske pressefotograf Muyldermans disse tre billeder af et ufo. På billede nr. 2 ses objektet bag kondensstriben. GSW fotosag nr. 40.

Den 23. maj 1971 tog den 25-årige østriger Rudi Nagora i alt 9 farvebilleder af en genstand, der fløj rundt på himlen. GSW siger god for billederne, men vesttyskeren Klaus Webner dokumenterer bl.a. i sit hæfte »Die Nagora Fotoserie. Kritisch Betrachtet«, at billederne lige så godt kan vise en VW-hjulkapsel kastet op i luften. GSW fotosag nr. 22.

SUFOI har ved flere lejligheder fået analyseret danske fotosager hos GSW.

I næste nummer skal vi se nærmere på en omfattende analyse af en interessant, dansk fotosag, som gav anledning til en livlig korrespondance mellem SUFOI og GSW.

Kim Møller Hansen
SUFOIs Fotoafdeling

SPØRG SUFOI

Har du spørgsmål til SUFOI ang. ufo-sagen, kommentarer til artikler i UFO-NYT, gode råd o. lign., så skriv til UFO-NYTs redaktør:

Kim Møller Hansen,
Eilekiersvej 14, Benløse,
4100 Ringsted.

UFO-landing i Chile

Et ufo landede tidligt om morgenen mandag den 19. august 1985 på toppen af en høj i Chaca dalen i Arica regionen i det nordlige Chile ca. 2000 km nord for hovedstaden Santiago, rapporteredes det i radio Capisima den 20. august 1985.
Ifølge radiostationen havde en lastbilchauffør ved navn Manfredo Olguin sammen med andre lastbilchauffører observeret et intenst rødviolet lys rettet lodret ned mod højen ca. 500 meter fra landevejen. Olguin beskrev ufoet som 'stort'. Radioen refererede videre, at lokale landsbyboere fandt et ca. 20 meter bredt område, hvor vegetationen var afsvedet.
Chaca-dalen ligger 50 km. fra Arica. Denne observation kommer kort efter observationen af et ufo over hovedstaden Santiago lørdag eftermiddag den 17. august. Det blev observeret i 4 timer af personellet i kontroltårnene i lufthavnen. Det blev ligeledes observeret af besætningen på et fly fra luftfartsselskabet Avianca og af 3 astronomer på Chile Universitets Observatorium på Cerro Calan Peak. Observationen skete i fuldt dagslys fra kl. 16-20 lokal tid og var en sensation i Santiago. Radio- og TV-reportere holdt inde med deres dækning af fodboldkampe, og fra deres kommentatorbokse på de forskellige stadioner begyndte de i stedet at fortælle om ufoet og dets bevægelser.

Kilde:
Avisen Ultima Hora, Mallorca, den 21. august 1985. /bh

UFO filmet

TOKIO: En lokal tv-journalist har haft det held at filme et uidentificeret flyvende objekt (UFO) på en lille ø ud for Nagasaki, fortalte Tokios fjernsyn Fuji. Videooptagelsen, viser tydeligt et stort stjernelignende objekt, som bevæger sig uregelmæssigt. Filmen blev optaget på øen Fukue i øgruppen Goto, kort før solen stod op, fortalte Fuji. Fjernsynet citerede journalisten, som filmede UFOen for at sige, at det så ud som en underkop, som bevægede sig frem og tilbage med høj fart i ca. en time. Det er den anden rapport om en UFO inden for kort tid. En pilot fra det japanske flyveselskab fortalte, at han har set tre UFOer, da han fløj i sit Boeing 747 over Alaska den 17. nov. *(RB-AFP)* □

Kilde:
Dagbladet, 10. januar 1987. *SUFOI undersøger sagen i øjeblikket. /kmh*

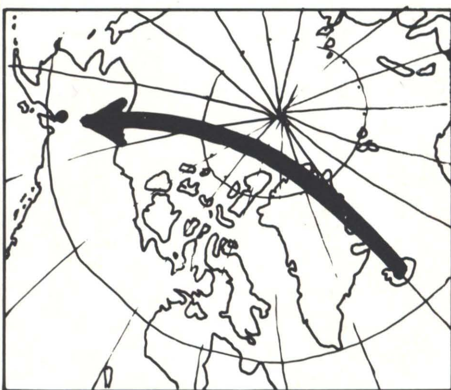
NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Fragtfly fulgt af ufoer

Den 31. december 1986 afslørede en pilot detaljer omkring en ufo-observation, som fandt sted den 17. november, da han var kaptajn på et Boeing 747 fragtfly på vej fra Island til Anchorage i Alaska. Han fik på en strækning af 650 km selskab af tre ufoer, hvoraf det ene var dobbelt så stort som et hangarskib.

Pilotens oplysninger er indirekte bekræftet af det amerikanske luftfartsdirektorat og det amerikanske forsvar, idet både flyveledelsens og flyvevåbnets radar så noget følge flyet. Piloten, den 47-årige Kejnu Terauchi med 29 års erfaring i luften, fortæller, at de tre luftfartøjer dukkede op, mens han i sit jumbo-fly fra det japanske luftfartselskab befandt sig i normal flyvehøjde over det arktiske landskab. Han betegner dem som små fartøjer og et moderskib. På et tidspunkt kunne han se lysene fra de to små rumskibe ganske tæt foran sit fly.

Det mest forbløffende ved ufoerne var deres manøvredygtighed. De forsvandt ud af syne, dukkede pludselig op igen, ændrede hurtigt kurs og kunne standse pludseligt op i luften. Piloten kan ikke finde anden forklaring på fænomenet end at det stammer fra det ydre rum. Han siger, at hverken han eller den øvrige besætning var særligt bange, men på et tidspunkt bad de alligevel flyveledelsen på jorden om tilladelse til at foretage manøvrer, som kunne ryste forfølgerne af. De fik lov til at ændre højde og foretage en række sving, men objekterne blev ved at følge dem, hvilket også kunne ses på jordkontrollens radar.
Rapporterne fra radarstationerne på jorden mener, at ufoerne var nær fragtflyet i 32 minutter, men besætningen mener, at der var tale om længere tid. Af jordradaren fremgik det, at objekterne kom ind på en afstand af otte km.
Efter landingen blev besætningen afhørt indgående og undersøgt for eventuel beruselse eller medicinpåvirkning, men de var alle i fin form, og det amerikanske luftfartsdirektorat betegner dem som normale, professionelle og rationelt tænkende flyvere. □

Kilde:
Politiken, 1. januar 1987.

»Clear Intent« i Vesteuropa

Bogen »Clear Intent« skrevet af Lawrence Fawsett og Barry Greenwood er blevet forbigået i tavshed i Vesteuropa, på trods af at den siden udgivelsen i 1984 er genoptrykt i USA i adskillige oplag og netop oversat til japansk.

Det er redaktør Gordon Greighton, der undrer sig i december-1986 nummeret af Flying Saucer Review (FSR). »Clear Intent«, som omhandler de frigivne ufo-dokumenter i USA, er ikke engang blevet omtalt i Frankrig, der ellers har ry for at være et ufologisk aktivt land. Den eneste omtale, Greighton har fundet, er i det italienske tidsskrift »Il Giornale Dei Misteri«. Lad mig i den forbindelse gøre opmærksom på, at bogen faktisk blev anmeldt af Ole Henningsen i UFO-NYT nr. 6, 1985 side 12-13! Greighton havde forventet, at bogen ville medføre et ufologisk stormløb mod alle landes regeringer. Dette stormløb er som sagt løbet ud i sandet, og så skal den skyldige findes. Og Greighton har løsningen — spioner fra Sovjet er på spil! Greighton skriver, at en navngiven engelsk boghandel ikke har bøger om Sovjets »væmmelige gerninger«, og at det nok er, fordi sovjetiske agenter har fjernet dem sammen med eksemplarer af »Clear intent«. Det samme er åbenbart sket i resten af Europa. Var der nogen, der hviskede noget om forfølgelsesvanvid?

Russerne har såmænd nok læst bogen for længe siden og næppe fundet den 100% overbevisende, for, som Ole Henningsen bl.a. skriver i sin anmeldelse, »...Disse kapitler af bogen virker ret diskutable og burde nok ikke have været medtaget. De medvirker ikke til at holde den saglige linie. Der er også visse informationer, der ikke kan stå for en nærmere prøvelse...« Bogen har dog alligevel kvaliteter og vil utvivlsomt blive en klassiker blandt ufo-bøgerne. Så køb den hellere, inden russerne har brændt dem allesammen. □

/kmh

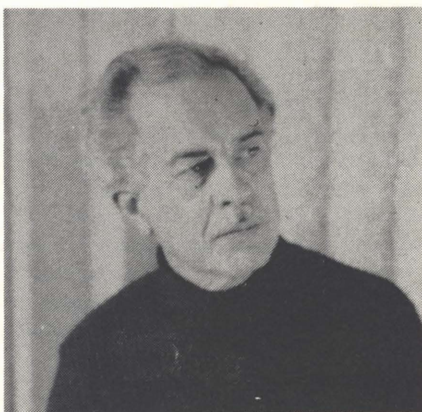
UFO Kongres 1987

SUFOIs datakonsulent, Per Andersen, har trukket sig tilbage som Danmarks repræsentant i ICUR (International Committee on UFO Research). Danmarks nye repræsentant bliver Lars K. Lassen, SUFOIs Efterforskningsafdeling.
ICUR har længe ligget i dvale, men ICURs formand, Bertil Kuhlemann vil forsøge at arrangere et møde den 9. juli 1987 i forbindelse med BUFORAs kongres i England den 10.-12. juli.

/kmh

APRO-leder død

Jim Lorenzen døde den 28. august 1986, 64 år gammel.
Sammen med sin hustru, Coral, grundlagde han i 1952 Arial Phenomena Research Organisation, Inc. (APRO) med hjemsted i Tuscon,

Arizona, der i dag er USAs ældste ufo-organisation. Allerede to år efter grundlæggelsen var flere videnskabsmænd tilknyttet APRO som konsulenter. Da Coral Lorenzen i 1962 fik udgivet sin første bog »The Great Flying Saucer Hoax«, fik endnu flere videnskabsfolk øjnene op for emnet, og APRO voksede. Lige fra starten tog APRO kontaktberetningerne alvorligt, og sammen med det nu hedengangne NICAP gik APRO til angreb mod regeringens behandling af ufo-problematikken.
I de senere år har APRO kun været en skygge af sig selv. Tidsskriftet »The APRO Bulletin« udkommer mere og mere uregelmæssigt, især efter at Coral, der redigerer bladet, er blevet syg, og indholdet er også blevet mere og mere tyndbenet.
Jim Lorenzen har sammen med hustruen skrevet følgende bøger: Flying Saucer Occupants (1968); UFOs Over the Americas (1969); UFOs — The Whole Story (1969); Encounters with UFO Occupants (1976); Abducted! (1977).
Med Jim Lorenzens død har den »gamle garde« mistet en af sine ivrigste forkæmpere for rumskibs-hypotesen.
APROs fremtid synes uvis. Mange tidligere medlemmer er nu aktive i de to altdominerende organisationer MUFON (Mutual UFO Network) og CUFOS (Center for UFO Studies). Da NICAP i 1973 mistede sin nøgleperson, Donald Keyhoe, gik det hurtigt ned ad bakke, og NICAPs arkiver er i dag overtaget af CUFOS. Eftersom APRO er synonymt med ægteparret Lorenzen, er det sandsynligt, at APRO med Jim Lorenzens død og Corals sygdom vil få samme skæbne som NICAP. □

/kmh

Karen M. Linneballe

SUFOIs tidligere sekretariatsleder, Karen M. Linneballe, er efter længere tids sygdom død den 3. august 1986, 66 år gammel.
Karen Margrethe Linneballe indtrådte

SUFOIs deltagelse ved den store ufo-udstilling EXPOVNI i Bruxelles i 1976 forløb planmæssigt takket være hr. og fru Linneballe, der her ses under åbningstalen som nr. 2 og 3 fra højre.

i SUFOIs repræsentantskab i marts 1973, hvor hun var med til at oprette SUFOIs sekretariat, der i hendes hænder fik en stor PR-mæssig betydning for foreningen. Alle henvendelser til sekretariatet blev behandlet grundigt og samvittighedsfuldt, ligesom Karen M. Linneballe repræsenterede SUFOI ved udstillinger i udlandet.
Efter godt 10 års flittigt virke trådte Karen M. Linneballe ud af repræsentantskabet i marts 1984 — og blev straks udnævnt til æresmedlem som tak for hendes uegennyttige arbejde i foreningen.
Karen M. Linneballe har en stor del af æren for det gode samarbejde mellem SUFOI og den tyske organisation, CENAP. Allerede i 1975 blev de første kontakter knyttet, og CENAP udnævnte Karen M. Linneballe til organisationens første æresmedlem. □

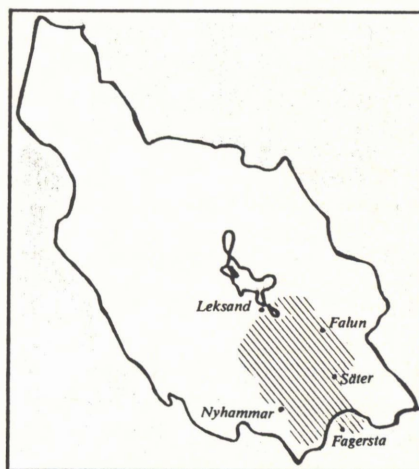
/kmh

Bognyt

SUFOIs datakonsulent, Per Andersen, har udarbejdet »Bibliografi over dansk ufo-litteratur 1950-1985«. Her får man at vide, at der i Danmark findes 143 udgivelser om ufoer. Mange af titlerne vil sikkert være nye for UFO-NYTs læsere, idet bibliografien også medtager småskrifter, der bærer præg af udgivelse, og som ikke kan lånes på biblioteket, men må fremskaffes på anden måde. Bibliografien er omfattende og vil være et godt værktøj for ufo-litteratur-interesserede.
Bibliografien er på 49 sider, koster kr. 46,00 og er udgivet af Andersen Bogservice.

Englænderen Hilary Evans, der er kendt for mange gode bøger og artikler om ufoer, har fået udgivet bogen »Nye facts om ufoer« på Bogans Forlag. Evans har udvalgt 72 af de mest typiske observationer (dog ingen danske) og klassificeret dem. Bogens »facts« er ikke nye, men ses i et nyt lys — og sættes ind i en ny sammenhæng. Dermed får læseren en nogenlunde struktureret og kritisk fremstilling af ufo-sagens mange aspekter. Evans går ikke i dybden, og det er heller ikke bogens formål. Bogen giver et alsidigt billede af det uensartede og utilregnelige ufo-fænomen og er bestemt anbefalelsesværdig.
»Nye facts om ufoer« er på 128 sider og koster kr. 128,00. □

/kmh

Projekt Dalarna

Igennem flere år har UFO-SVERIGE modtaget mange ufo-rapporter fra Dalarna. Erfaringen har vist, at antallet hvert år topper i januar måned.
Håkan Ekstrand oplyser, at man nu vil undersøge denne forøgede ufo-aktivitet. I januar 1987 vil man igennem to uger have 50-70 personer udstationeret i et område, der begrænses af byerne: Leksand, Falun, Säter, Fagersta, Smedjebacken og Nyhammar.
Der skal oprettes fem visuelle observationsposter med fotoudstyr og en instrument-station med bl.a. radar-udstyr og magnetometer. Den lokale befolkning kan indtelefonere observationer til en tredie station, hvor flere personer i bil vil være klar til at rykke ud.
Projekt Dalarna minder om det norsk-svenske Projekt Hessdalen. De to projekter får da også økonomisk støtte fra samme fond.
UFO-NYTs læsere vil blive holdt løbende underrettet om projektets videre forløb. □

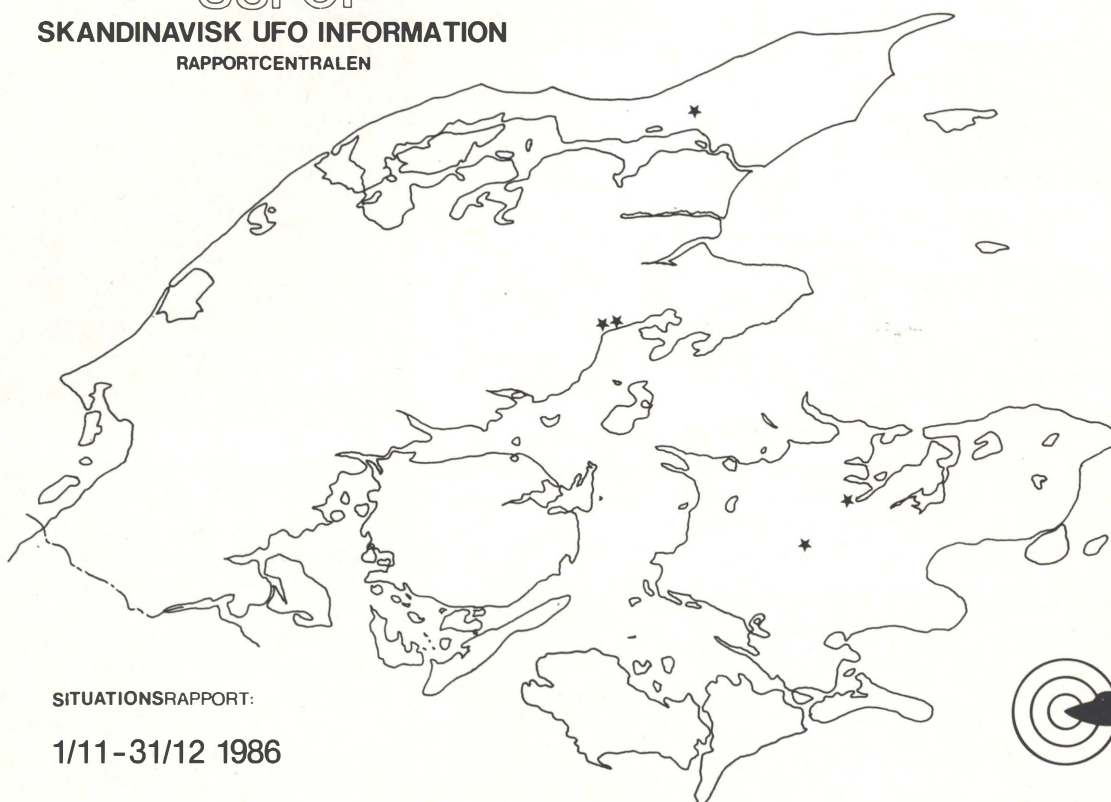
Kilde:
UFO Aktuelt, nr. 4, 1986. /kmh

SER De et UFO
kontakt
SUFOIs Alarmcentral
06 - 54 21 21

UFO-RAPPORT

DANMARK

HAR De set et UFO
kontakt Deres lokale
områdeleder
se side 3

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. nov. til 31. dec. 1986

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
aug./sept. 1986	20.40 DST	18 min.	4100 Ringsted	2	rød	
10-09-86	19.01 DST	10 min.	Mellem 4300 Holbæk og 4000 Roskilde	1	blå/rød/hvid	
04-11-86	07.30 DNT	1-2 min.	8000 Århus C	1	hvid	
09-11-86	21-tiden DNT	3 sek.	9440 Åbybro	2	hvid	
13-12-86	18.00 DNT		8240 Risskov	1	rød	

Hver stjerne på kortet viser, hvor observatøren befandt sig under observationen, og ikke nødvendigvis hvor ufo-fænomenet befandt sig.

Se listen for yderligere oplysninger. ←

November - December 1986

Der er i perioden registreret 5 henvendelser til SUFOI om observationer, lidt færre end normalt for årstiden, hvor vi ofte har perioder med klart vejr. Her skal blot én af henvendelserne omtales nærmere:

→

9. november 1986

Ved 21-tiden var en officér sammen med sin bror i nærheden af 9440 Åbybro, da de så 5-6 hvide lys, af styrke som stjerner, der bevægede sig i en V-formation fra sydøst mod vest, lavt på himlen. Formationen fløj med »spidsen« forrest, og den fyldte mere end fuldmånen på den klare himmel. Hele observationen varede få sekunder. Yderligere detaljer kendes ikke i skrivende stund.

En optælling giver i alt 87 *registrerede henvendelser* i hele 1986. Det er en nedgang på 49 i forhold til 1985, men da vi ofte registrerer et fænomen flere gange - fordi vi får henvendelser fra uafhængige vidner til *samme* fænomen - ses det, at tallene ikke skal forveksles med antal *observerede fænomener*. Og faktisk var der i 1985 registreret 66 henvendelser om ét og samme fænomen, og sådan en »masse-observation« har vi ikke registreret på dén måde i 1986. □

/tb

To røde firkanter set af vågen vagtpost

Mandag, den 20. oktober 1985. En mørk efterårsnat går en ung nattevagt en runde omkring Fredensborg Slot. Det er tørvejr og klart, med let vind.

Ved 02.30-tiden går vagten ved havetrappen mod nord, som vender ud mod en lang allé. Han ser mod enden af alleén, hvor der ligger en sø, ca. 350 meter borte. Hans blik fanger to røde, firkantede lys i luften lavt over horisonten.

De to røde firkanter står stille i luften og »vibrerer« en smule. Lyset er af styrke som billygter (røde baglygter), og konstant under hele observationen.

Vagten holder øje med de røde firkanter, og på et tidspunkt kaster han et blik på sit ur. Han konstaterer, at der er gået 7½ minut siden han fik øje på fænomenet. Han ser op igen - og nu er lysene forsvundet!

Først fem måneder senere fik SUFOI besked om hændelsen, men vagten udfyldte et komplet rapportskema. På det tidspunkt gjorde han opmærksom på, at han ikke udelukkede, at de firkantede røde lys *kunne* have været baglygterne på en bil.

SUFOIs undersøgelser viste, at en bil skulle have befundet sig på én af to veje nord for slotsparken. Den ene vej ligger ca. 725 meter fra observationsstedet, 12-13 meter højere, mens den anden vej ligger 875 meter borte og 17-18 meter højere. Fortsætter man 1.650 meter i samme retning nås bredden af Esrum Sø.

Beregninger viser, at hvis vagten så lysene blot ti grader over horisonten, skulle en evt. bil befinde sig i en højde af 110 meter over den første vej, 130 meter over den næste vej og 250 meter over Esrum Sø(!). Faktisk bedømte vagten de røde firkanter til at være 15 grader over horisonten, og hvis dét holder stik, kan billygter eller lanterner i skibsmaster udelukkes som forklaring.

Det er ikke fastslået, hvor sikker vagtens bedømmelse af højden er, men på det foreliggende grundlag kan vi ikke give en tilfredsstillende forklaring på fænomenet. Har nogle af læserne været ude for lignende oplevelser, eller et bud på en forklaring, hører vi gerne herom. □

/tb

AFSLØRING

SØLVMANDEN - den retoucherede virkelighed?

Af Ole Henningsen.

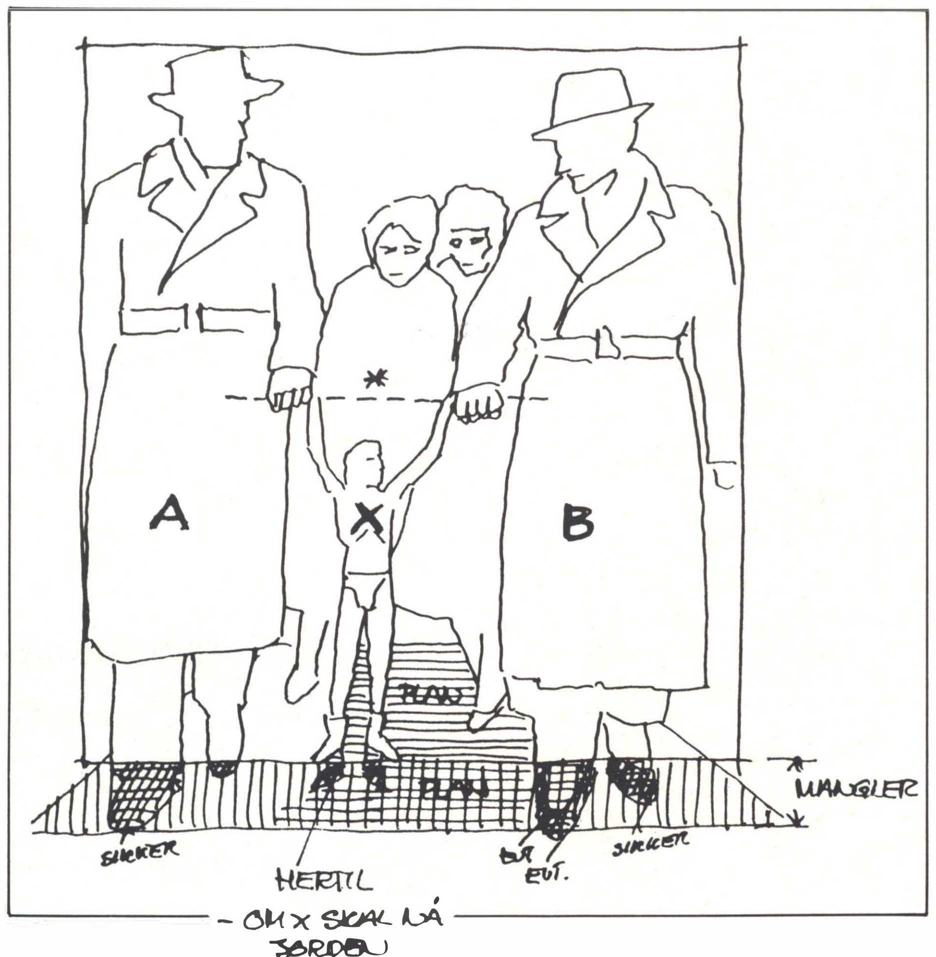
I forbindelse med artiklerne om den lille sølvmand har en af UFO-NYTs læsere sendt os sin helt specielle og interessante løsning på sagen.

I flere artikler i UFO-Nyt har vi beskæftiget os med billedet af »den lille sølvmand«, der i visse publikationer er omtalt som »tallerkenbesætningsmedlem fra et UFO nedstyrtet i nærheden af Mexico City«. Billedteksten fortæller ofte videre, »at ligene var sendt til nærmere undersøgelser i Tyskland.«

En af vore læsere, reklametegner Claus Westh-Henrichsen, Taarbæk, reagerede prompte, da UFO-Nyt nr. 2/86 var på gaden, og redaktionen modtog følgende:

— Jeg er tegner, retouchør, m.m. — fik 5 min. tilovers...
— og ku' ikke la' vær'...
— Jeg kender situationen... Agurketid på bladet. — Ingen nyheder, ingen epokegørende skud...
— Retouchøren sidder og keder sig — klør sig i øret med sin pensel...
— På arkivskabet ligger et par 18 × 24 udskud...
Et med familie og barnevogn i parken, et med en jonglør-gruppe fra en manege...
— Den ene i gruppen ser skæg ud, som han står der — ude af focus — og modtager hyldesten — i sit avancerede kostume...
— Klippe - klippe...
— Ud med barnevogn - ind med jonglør...
— Sprøjte - sprøjte...
— en helt ny situation er skabt...
Efter fyraften ligger »arbejdet« og flyder... Billedredaktøren kommer forbi og smiler skævt... — hva' fa'n — det ku' da være go' li'r...
— Og så kø'r balladen...!
Jeg prøvede det selv — på POLITIKEN — i 1959...
— Min første manipulation...
Via et portræt og et billede fra en Gösta Schwark sæbe-annonce...
KLÆDTE JEG HELLE VIRKNER A'..!
— Det blev sgu godt...
Bedre end det med »sølvmanden«...
— Men, tænk hvis nogen havde fundet det...
— Med venlig hilsen fra en der ikke forstår et kvidder af, hvordan nogen ka' være i tvivl...

Ved nøjere at studere det offentliggjorte foto af »sølvmanden« er vor læser kommet frem til flere interessante og plausible konklusioner.

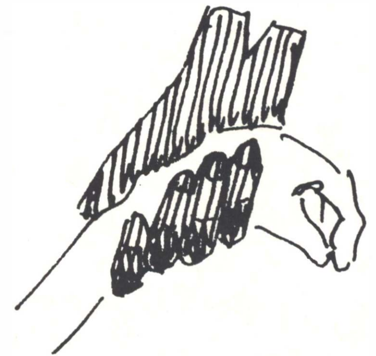
I det følgende kaldes de to mænd på billedet for A og B. »Sølvmanden« benævnes X.

Perspektivet

1. Hvis man øger billedet, så A og B's fodstilling kan indtegnes (med skyldig hensyntagen til f.eks. frakkelængde), så svæver X i luften!

2. X befinder sig »parallelt« med A og B, d.v.s. på deres plan — men mangler på billedet ca. 25 cm i at nå jorden!

3. Men X står på noget! Ellers ville X have en mere strakt vrist!

Situationen

1. Billedet viser en gruppe gående mennesker — men X er stående!

2. A og B har en armfunktion, der beretter, at de holder i noget stift og vandret. (Se *).

3. Håndfladernes stilling — og armenes bøjning viser, at de trækker/skubber.

→

4. Sådan ville B's handske se ud (i 90%) ifald han holdt noget levende...

5. Ydermere er det ulogisk, at A og B's »håndhøjde« skulle være så identisk — ifald de holdt noget levende!

6. At alle tre (A, B og X) har bøjede arme, er en unaturlig funktion. Hvis X kan gå af sig selv (hvilket man formoder), skal A og B have »afslappede« arme...

7. Hvor er de tusinder af nysgerrige, der mangler på billedet? Hvordan er situationen havnet så langt fra bebyggelse?

Belysning

1. Det er solskin — ingen tvivl om det. Der er »slagskygge« i ansigter og på de sandfarvede trenchcoats.

2. Men jorden/planet under X er »softet« (retouchøren har ikke helt kunnet gøre rede for skyggeforhold her) — men der har været noget større -:- før!

3. Uanset, hvor meget sølvfarvet X er (og dermed egen opspejling), vil der på bagsiden af f.eks. lårene være slagskygge, lig den der er under armhulerne (og ribbenene — gu'hjælpeme') Kunstlys? Scenekant? Ligeledes vil X kaste sin egen skygge omkring benene, hvor »han» er udelukket for at skygges af A.

Løsning?

Sådan tager vor læser Claus Westh-Henrichsens løsning sig ud.

En hyggelig tur i Berlins forårssol — foreviget og sammenkopieret til en hel verdens undren.

De to damers ansigtsudtryk har intet med situationen at gøre. De er midt i en fødevarepriser — hyggesnak... Nok så alvorligt i 1949.

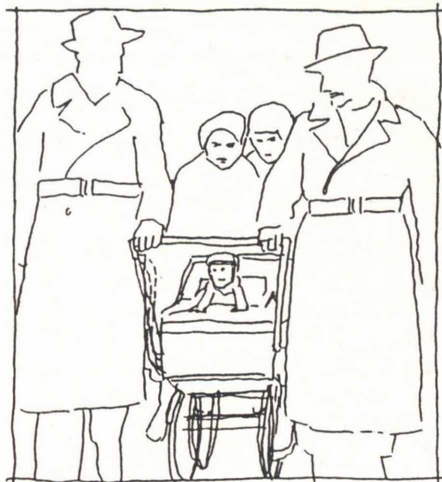
Alt imens gutterne trækker barnevognen, der dengang havde høje, brede håndgreb!

Men højden passer! Anatomisk!

Den løsning, at der skulle være tale om et sammenkopieret og retoucheret billede, er helt i tråd med flere af de tidligere kommentarer til billedet.

Vi siger tak til Claus Westh-Henrichsen for hans gennemtænkte og logiske barnevognsløsning, der er et både utraditionelt og højst interessant bidrag i debatten om sølvmandens oprindelse.

Sidste!

Hans-Werner Peiniger fra den vesttyske UFO-organisation GEP, Gesellschaft zur Erforschung des UFO-Phänomens e.V. har meddelt SUFOI, at »sølvmanden« stammer fra en 1. aprilspøg i et tysk ugeblad fra først i halvtredserne.

Billedet skulle efter opgivelserne være illustration til en beretning om et nødlandet fartøj fra det ydre rum.

Forfattere til artiklen skulle angiveligt være de to herrer G. Fälscht og R. Logen. Med lidt tyskkendskab bliver disse to navne straks til de to tyske ord »gefälscht« og »erlogen«, eller på dansk »forfalsket« og »opdigtet«. Det ville svare til på dansk f.eks. at anvende navnet B. Drag!

Det menes, at amerikanerne af sproglige årsager ikke umiddelbart er faldet over denne sproglige finesse, og har viderebragt billedet via billedbureauer.

Disse oplysninger har Hans-Werner Peiniger på et tidspunkt modtaget fra den tidligere leder af UFO-organisationen MUFON-CES, Illo Brand, der mente at kunne huske artiklen uden dog at kunne give nærmere oplysninger om det nævnte ugeblad.

Også den vesttyske UFO-organisation CENAP mener, at billedet stammer fra et ugeblad og ikke en avis, bl.a. på grund af billedkvaliteten.

Der er altså kun én hage ved disse oplysninger. Det er nemlig aldrig lykkedes tyske UFO-organisationer at opspore det nævnte ugeblad.

Men måske dukker baggrundshistorien op en skønne dag, serveret på et sølvfad. □

Læs i næste nummer af UFO-NYT:

Danske rapporter

Finsk nærobservation af uhyggelig grad

Breve fra læserne

Regeringsstøttet ufo-forskning

Af Ole Henningsen.

Den franske regering er i dag den eneste, der officielt støtter ufo-forskningen i den vestlige verden. Det er nu 10 år siden man begyndte undersøgelserne i Frankrig. Hvor langt er man så kommet i dag?

De meget store overskrifter var fremme i de største franske dagblade den 22. februar 1974.

Dagen i forvejen havde den kendte radioreporter Jean-Claude Bourret over France-Inter haft et længere interview med den franske forsvarsminister Robert Galley om ufo-fænomenerne. Formentlig første gang en forsvarsminister har givet et interview udelukkende om dette også for en politiker så kontroversielle emne.

Forsvarsministeren fortalte, at emnet altid havde interesseret ham, og at man måtte være åben overfor ufo-fænomenerne.

Foto: Jacques Vainstain.

Den franske forsvarsminister Robert Galley interviewes af radioreporteren Jean-Claude Bourret.

Observationer fra gendarmeri og luftfartsfolk

Ministeren bekræftede videre, at der indenfor Forsvarsministeriet var etableret en afdeling, der siden 1954 havde samlet og studeret ufo-rapporter. Indtil 1970 var der indsamlet oplysninger i forbindelse med omkring 50 sager.

En af de første sager i arkivet indeholder bl.a. personlige vidneudsagn fra løjtnant Jean Demery fra Luftvåbenbase 107 ved Villacoublay. Hans observation fandt sted den 20. november 1953. Adskillige andre observationsberetninger i arkivet stammer fra gendarmeri, piloter og ledende folk fra forskellige luftfartsinstitutioner, fortalte forsvarsminister Galley.

Undervejs i interviewet blev det nævnt, at rapporter siden 1970 blev sendt videre til undersøgelse hos Frankrigs Rum Studie Center.

Chef for rumcenter undersøger ufo-rapporter

I 1974 afsluttede Dr. Claude Poher en 4-årig undersøgelse af 1.000 såkaldt seriøse ufo-rapporter. Af dette antal stammede 200 fra fransk område.

Dr. Claude Poher var på daværende tidspunkt chef for Frankrigs Rum Studie Center's raketafdeling i Toulouse.

De computerbehandlede data gav følgende konklusioner:

Fænomenet findes over hele verden, og observationerne er afhængig af, hvor overskyet det er, samt befolkningstætheden.

Dr. Claude Poher.

Videnskabeligt uddannede observatører ønsker anonymitet

I 70% af tilfældene var der mindst 2 personer som vidner, nogle gange en hel landsby. Der var flere voksne end børn, der rapporterede at have set ufoer. Vidnerne var rent jobmæssigt spredt over et meget stort område.

Dr. Poher understregede, at hvis det er videnskabsmænd, der er vidner til ufo-tildragelser, foretrækker de at være anony-

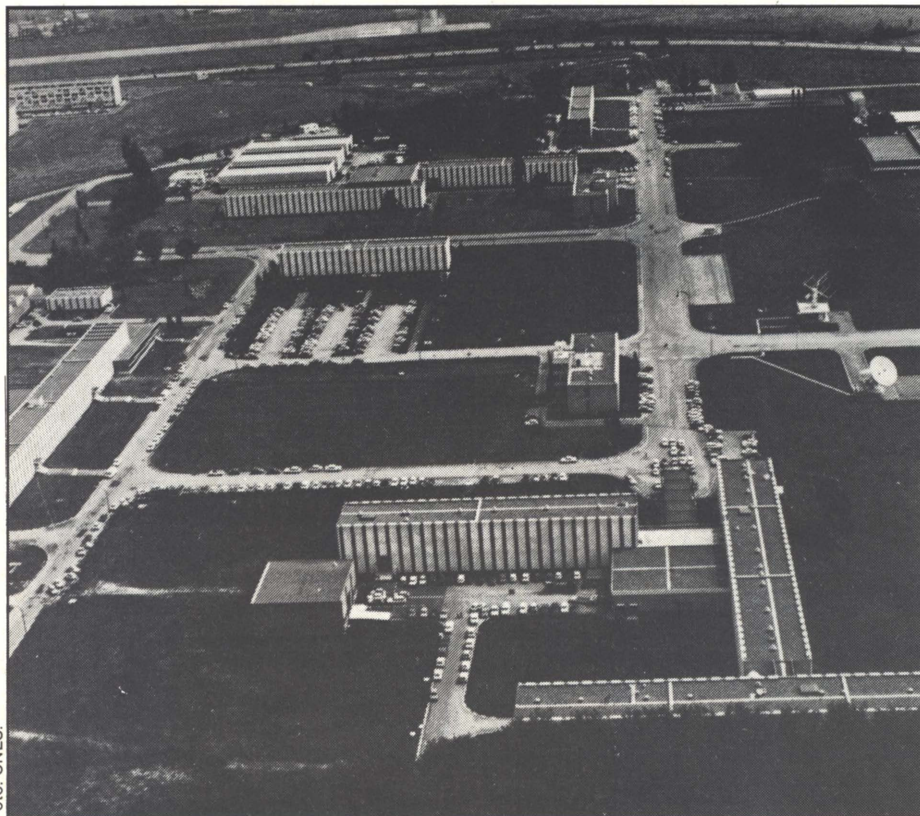

Foto: CNES.

Det franske Center for Rum Studier, CNES, i Toulouse i Frankrig, hvor UFO-undersøgelsesprojektet GEPAN har til huse.

me, når de rapporterer videre om deres oplevelse.

Omkring 70% af vidnerne rapporterede at have set UFO'er på mindre end 1 km's afstand. 80% berettede om runde objekter. De resterende 20% af observatørerne rapporterede om aflange objekter.

Flest observationer om natten

Farven var overvejende rød-orange, når UFO-fænomenerne blev observeret om natten, og metallisk, når der var tale om dagslysobservationer. 70% af observationerne var dog gjort ved nattetid.

De runde eller cirkulære ufoer blev gennemgående bedømt til at være mellem 10 og 30 m i diameter, og for det meste var fænomenerne lydløse. De eneste mennesker, der havde rapporteret om nogen støj i forbindelse med ufo-fænomenerne, havde iflg. beretningerne været mindre end 150 m fra objekterne.

10% af UFO'erne blev set, mens de stod stille, 20% af dem bevægede sig langsomt væk. Halvdelen bevægede sig hurtigt, og resten bevægede sig med meget stor hastighed.

I halvdelen af tilfældene bevægede objekterne sig på usædvanlig måde, meget forskellig fra de bevægelser kendte objekter kunne eller ville foretage. I 20% af tilfældene blev der rapporteret om landede ufoer.

Dr. Claude Poher fandt, at der var sammenhæng og fornuft i rapporterne, uanset hvilken nationalitet eller uddannelse, observatøren havde.

Dannelsen af Gepan

Hos politikere, befolkning og visse myndigheder var der efterhånden et ønske om en seriøs forskning i ufo-problematikken.

Den 1. maj 1977 dannedes så den officielle ufo-undersøgelsesgruppe G.E.P.A.N., der er en forkortelse for Groupe d'Etudes des Phénomènes Aérospatiaux non Identifiés.

GEPAN er en afdeling af Det nationale Center for Rumstudier — CNES i Toulouse. CNES svarer i Frankrig nogenlunde til den amerikanske rumadministration NASA.

Ikke helt uventet blev den første chef for GEPAN Dr. Claude Poher, der tidligere havde gjort sig bemærket ved sine seriøse private ufo-studier.

Videnskabelige ressourcer

Bemandingen af undersøgelsesprojektet var fra starten på to heltidsmedarbejdere — lederen og hans sekretær.

Derudover havde nogle snese medarbejdere fra andre CNES-afdelinger tilbudt deres arbejdskraft i en mindre del af deres arbejdstid.

Yderligere var der udpeget et videnskabeligt råd bestående af top-videnskabsmænd, som skulle overvåge og rådgive GEPAN i de forskellige aktiviteter.

Det videnskabelige råd var bl.a. sammensat af medarbejdere fra Meteorologisk Institut, Lyons Astronomiske Observatorium, Det socialpsykologiske Laboratorium ved Paris' Universitet, Polyteknisk Læreanstalts afdeling for teoretisk fysik, samt afdelingen for fysisk meteorologi ved Clermont-Ferrand Universitetet.

Der var derfor en meget stor grad af videnskabelig ekspertise knyttet til GEPAN.

Gendarmeriets rolle

Allerede i 1975 var det nationale franske gendarmeri blevet involveret i undersøgelse af ufo-observationer.

Dette arbejde skulle fortsætte, og enhver observation, der var blevet kendt af gendarmeriet, skulle straks meldes videre til det nydannede GEPAN.

Der blev derfor udarbejdet et informati-

onsmateriale, der blev udsendt til samtlige gendarmeri-stationer. I dette materiale gav GEPAN retningslinier for, hvorledes man lokalt bedst kunne gribe sagerne an.

Dette samarbejde gav GEPAN oplysninger om ufo-observationer på et meget tidligt tidspunkt med mulighed for at gå ind i spændende sager og foretage de nødvendige videnskabelige undersøgelser.

Tidlige undersøgelser

En stor del af 1977 arbejdede GEPAN med at kontrollere Dr. Claude Poher's tidligere statistiske undersøgelser af ufo-fænomenerne.

Derudover modtog GEPAN frem til starten af 1978 meddelelse om 354 ufo-tildragelser via Gendarmeriet.

Af disse observationer blev 25% svarende til 89 observationer umiddelbart betegnet som uidentificerede af GEPAN.

Af disse observationer drejede 42% eller næsten halvdelen sig om såkaldte nattelys. 4% var dagslysskiver og 1 af tilfældene var en radarobservation.

Nærobservation af 1., 2. og 3. grad var der tale om i henholdsvis 21%, 28% og 4% af tilfældene.

Hemmelig rapport

Fra starten var der satset på arbejde indenfor 3 specialgrupper, nemlig en slags alarmsektion til hurtig udrykning, en gruppe der skulle beskæftige sig med fysiske spor, samt en gruppe der specielt skulle arbejde med radar-alarmer. Der blev dog ikke megen brug for disse specialgrupper i 1978.

I stedet koncentrerede man størstedelen af arbejdet om 11 ufo-tildragelser af høj troværdighed og ejendommelighed.

Dette undersøgelsesarbejde blev i juni 1978 præsenteret for det videnskabelige råd, der havde til opgave at overvåge GEPAN's arbejde. Undersøgelsen forelå i form af en rapport i 5 bind på ialt 500 sider.

Vi blev i SUFOI opmærksom på denne rapport via informationsmateriale modtaget fra den danske repræsentation ved FN-hovedkvarteret i New York i forbindelse med en høring om ufoer i 1978 i FN's Special Political Committee.

I vort forsøg på at fremskaffe en kopi af GEPAN's rapport kontaktede vi Den danske Ambassade i Paris i januar 1979. Ambassaden rettede henvendelse til GEPAN, men modtog det ikke uventede svar, at denne rapport var at betragte som et internt arbejdsdokument, som ikke kunne udleveres.

Rapportens indhold

Selve rapporten var altså hemmelig, men visse dele af indholdet blev dog omtalt i det informationsmateriale, SUFOI havde modtaget fra FN.

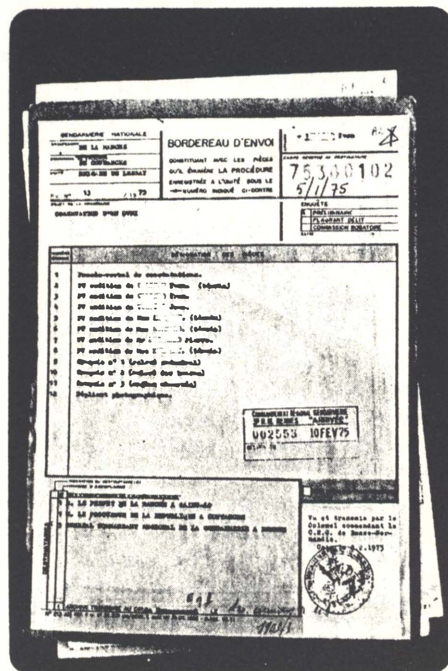
I 3 af rapportens 5 bind helligede man sig udelukkende analyser af 11 ufo-tildragelser. Den ældste af disse observationer var fra 1966 og den nyeste var fra 1978.

Kun en af observationerne havde en naturlig forklaring. I de resterende 10 tilfælde

Foto: labo-photo central Gendarmerie.

Det nationale Gendarmeri i Frankrig videresender oplysninger om UFO-observationer til GEPAN.

BORDEREAU D'ENVOI

Foto: GEPAN.

Eksempel på rapportmateriale fremsendt af Gendarmeriet til GEPAN til yderligere undersøgelse.

var afstanden mellem observatørerne og objekterne mindre end 250 m. I to af tildragelserne var der blevet iagttaget humanoider.

Undersøgelser og analyser af de enkelte tilfælde blev udført af et forskerteam på 4 personer, hvoraf den ene var psykolog, der særskilt foretog en psykologisk undersøgelse af vidneudsagnene.

I de nævnte 10 tilfælde var konklusionen, at observatørerne havde iagttaget et materielt fænomen, der ikke kunne forklares som værende et kendt naturligt fænomen eller menneskeskabt objekt.

En af hovedkonklusionerne i rapporten var ligeledes, *»at der bag ved det totale fænomen er en flyvende maskine, hvis fremdrift er ukendt for os«.*

Den originale rapport, som er på fransk, er kun fremstillet i 140 kopier i alt.

Møde med ufo-organisationer

Den 12. september 1978 indkaldte GEPAN private franske ufo-grupper til et møde i Det nationale Center for Rumstudier, CNES, i Toulouse.

Udover adskillige franske ufo-interesserede deltog i mødet en række af de videnskabsmænd, der normalt var tilknyttet arbejdet indenfor GEPAN.

Dr. Claude Poher ledede det 7 timer lange møde, hvor man detaljeret redegjorde for GEPAN's virksomhed.

Selve mødet var tilsyneladende ikke tænkt som en direkte invitation til samarbejde mellem de private ufo-organisationer og GEPAN, og mødets forløb blev da også senere skarpt kritiseret af nogle af mødedeltagerne, bl.a. den franske forsker dr. Jean F. Gilles.

På grund af de trods alt begrænsede ressourcer og den manglende interesse for samarbejde med de private organisationer, parret med en bureaukratisk rapportgang, betegnede han GEPAN's virke som et statsstøttet reklamebureau, som han ikke levnede mange chancer for at kunne indfri de forventninger, som han med mange andre måtte stille til dette statsstøttede forskningsprojekt.

Ny leder af GEPAN

I slutningen af 1978 trak dr. Claude Poher sig tilbage som leder af GEPAN, og i hans sted udnævntes den da 31-årige dr. Alain Esterle til posten.

Snart efter begyndte GEPAN udgivelsen af en række publikationer, bl.a. for at efterkomme ønsket om informationer om projektet.

Der blev udsendt ialt 4 publikationer i serien »Notes d'Information«. Nr. 1 var et statistisk arbejde om sovjetiske ufo-observationer, og nr. 2, 3 og 4 beskrev de undersøgelsesprojekter, der gennem årene har været i gang i USA.

I serien »Notes Techniques« er der indtil nu udgivet ialt 18 publikationer hvis indhold er meget varieret, men drejer sig om selve undersøgelsesarbejdet indenfor GEPAN.

Nogle af disse publikationer beskriver og diskuterer videnskabelige metoder, der evt. med udbytte kan anvendes i et forskningsarbejde omkring et så kontroversielt emne som ufoer.

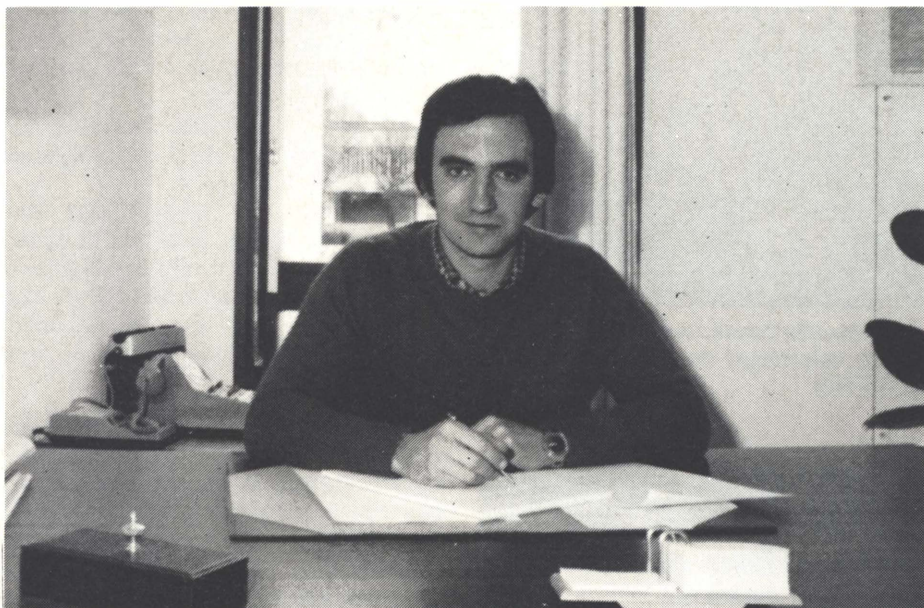
I flere andre af publikationerne beskrives meget detaljeret de enkeltundersøgelser, GEPAN har været involveret i.

Bl.a. beskrives i »Note Technique« No. 16 (Enquête 81/01 Analyse d'Une Trace) den mest omfattende undersøgelse, der blev foretaget i forbindelse med en formodet UFO-landing i 1981 i Sydfrankrig ikke langt fra Nice. Dette interessante tilfælde er detaljeret beskrevet i UFO-Nyt nr. 1 og 2, 1985.

Den seneste publikation i rækken var nr. 18, der udkom i marts 1983.

Politik i sagen?

I midten af 1983 forlod dr. Alain Esterle jobbet som chef for GEPAN. Som hans efterfølger udnævntes Jean Jacques Velasco, der også fik ny sekretær. Disse to menne-

Foto: CNES.

Dr. Alain Esterle.

sker udgør tilsyneladende nu hele staben.

Selve GEPAN blev lagt ind under en anden afdeling af Det franske Rumstudie Center under navnet ESO/SCIENCE/GEPAN, ledet af forskeren Caroff. De øvrige medlemmer af det gamle GEPAN-team blev forflyttet til andre afdelinger indenfor rumcentret.

Der var en del spekulationer over, hvorfor disse ændringer fandt sted. Den mest nærliggende årsag var sandsynligvis at finde i regeringsskiftet i Frankrig.

Tilsyneladende havde den tidligere franske præsident Valery Giscard d'Estaing været personligt involveret i oprettelsen af GEPAN, som den nye regering fandt for bekostelig at opretholde efter de oprindelige intentioner. At der skulle ligge politiske motiver bag projektets ændring, blev dog benægtet af den nye regering.

Intelligent kontrol af ufoer

Den franske astrofysiker Pierre Guerin har været kendt i ufo-kredse i en længere årrække. Han deltog også i GEPAN's arbejde.

Det vakte derfor også en del opmærksomhed, da han i en længere artikel i det engelske ufo-tidsskrift »Flying Saucer Review« i 1979 til sidst konkluderede, *»at en intelligens kontrollerer UFO'erne. Og det er ihvertfald ikke vores!«*

Siden har man ikke hørt meget til Dr. Guerin på ufo-fronten, og han savnedes også i den store TV-udsendelse om UFO'er, som blev sendt i 1984.

I denne debatudsendelse medvirkede flere notabiliteter, herunder også GEPAN's leder Velasco samt 6 ufo-observatører bl.a. piloter fra flyselskaberne Air France og Alitalia.

Sovjetunionen og Kina var inviteret til at deltage i TV-udsendelsen via satellitforbindelse, men begge havde afslået. Det amerikanske Luftvåben ønskede heller ikke at komme med udtalelser om emnet.

Nyt håb for ufo-forskningen?

For bedre at kunne planlægge GEPAN's fremtid søgte den franske statsminister i 1985 råd hos mennesker, der var uafhængige af franske politikere og videnskabsmænd.

Nu afdøde Dr. J. Allen Hynek og Dr. Richard C. Niemtzow, USA, blev inviteret til at møde bl.a. franske regeringsrepræsentanter for at komme med råd om GEPAN's fremtid. På grund af sin særlige interesse og viden om emnet blev også den kendte ufoforsker dr. Jacques Vallée inviteret til at ledsage de to amerikanere.

Den 23. juni 1985 mødtes de tre deltagere over en frokost med GEPAN's tidligere leder dr. Claude Poher, der stadig har en stor interesse i ufo-fænomenerne.

Ufo-konference på rumcenter

Mandag, den 24. juni afholdtes hos den franske rumfartsstyrelse, CNES, i Paris en konference, hvori deltog fra 20 til 30 embedsmænd og forskere.

Både Hynek og Niemtzow holdt foredrag for forsamlingen. Hynek omtalte bl.a. sit computerbearbejdede ufo-katalog og slog fast, at han støttede GEPAN's aktiviteter og indsats. Han anbefalede endvidere, at man lod GEPAN fortsætte sine aktiviteter.

Hynek og Niemtzow tilbød samarbejde med amerikanske ufo-organisationer og opmuntrede til internationalt samarbejde om specielle ufo-tilfælde i de enkelte lande. Dr. Jacques Vallée, der deltog uofficielt og blev præsenteret som observatør, anbefalede også GEPAN's fortsatte beståen.

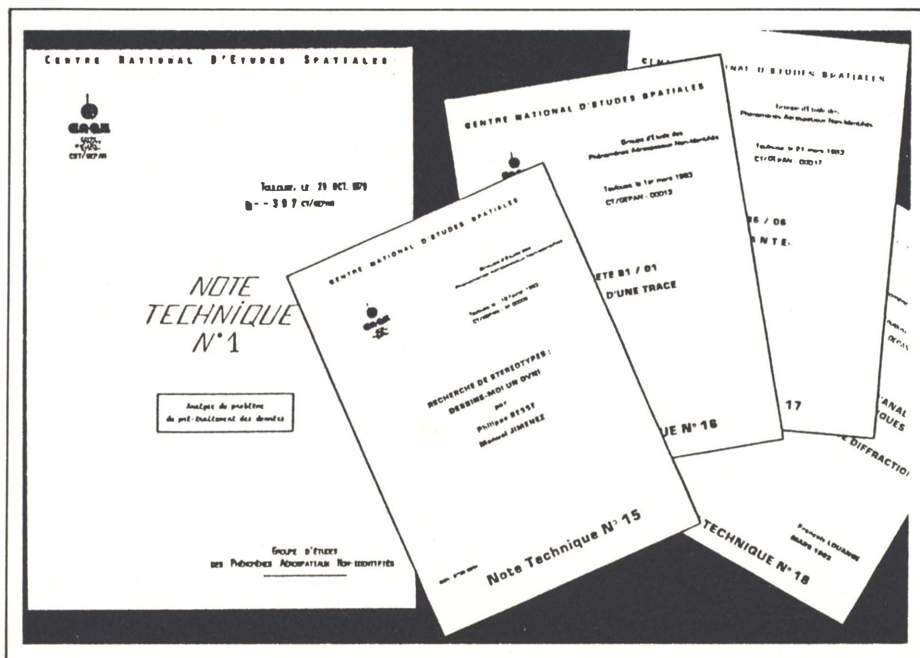
Dr. Niemtzow, der taler flydende fransk og har studeret medicin i Frankrig, havde samtaler med topembedsmænd fra det franske rumprogram. Hr. Lions, der er leder af det nationale rumcenter, mente, at GEPAN skulle fortsætte på trods af de politiske og videnskabelige problemer.

Generalinspektøren fra rumcentret, oberst Gruan, der også er sekretær for GEPAN's videnskabelige råd, gik også varmt ind for arbejdets fortsættelse. Oberst Gruan er tidligere chef for den franske rumbase i Guyana.

I mødet deltog en repræsentant for den franske statsminister som observatør. Det var hans opgave at aflægge rapport om mødets udfald til statsministeren.

Adgang til arkiverne

Dagen efter mødet i Paris blev gæsterne budt velkommen til et symposium-lignende heldagsmøde i den franske rumfartsstyrelses hovedkvarter i Toulouse, hvor centrets

Eksempler på GEPAN's publikationer i rækken »Notes Techniques«.

vicedirektør P. Bescond bød dem velkommen.

Dr. Jacques Vallée redegjorde i et foredrag for en metode, hvorefter man via en telefonsamtale og besvarelse af nogle computerudvalgte spørgsmål har mulighed for at afgøre, om det kan betale sig at forske videre i en given sag.

Alle tre gæster anbefalede fortsat, at GEPAN skulle arbejde videre, da der ellers var risiko for, at den store mængde omhyggeligt indsamlede materiale ville gå tabt.

Under mødet havde de tre gæster lejlighed til at træffe den tidligere chef for GEPAN, dr. Alain Esterle, der fortsat arbejder ved det franske rumcenter.

Den følgende dag havde dr. Hynek og dr. Niemtzow lejlighed til nærmere at gennemgå GEPAN's ufo-arkiver og EDB-registre. De fandt dog i det indsamlede materiale intet bevis for, at der var set humanoider, eller at noget ufo var styrtet ned.

Oplysningerne om denne række møder i Frankrig stammer fra dr. Richard C. Niemtzow, der af den franske regering var inviteret som privatperson og læge. Han har i en længere årrække været tilsluttet den amerikanske ufo-organisation MUFON som konsulent i strålingssager. Dr. Niemtzow er som læge ansat indenfor Det amerikanske Luftvåben som major, stationeret på Andrews Air Force Base i Maryland. Det ved med tilladelse fra Luftvåbnet, at han deltog i møderne i Frankrig, men han måtte dog ikke deltage i nogen form for pressekonferencer i forbindelse med besøget.

GEPANs fortsatte beståen?

Siden oplysningerne om disse højst interessante møder om GEPAN's fremtid har vi intet hørt derfra.

Med de mange positive udtalelser også fra højtstående franskmænd, skulle der være gode chancer for, at der fortsat kan bestå et officielt statsstøttet forskningscenter for ufo-fænomener i Frankrig.

Vi mener, at det er af værdi, at der findes et sådant ufo-forskningscenter, der måske selv med begrænsede midler kan forestå undersøgelser af ufo-observationer.

I de lande, hvor man foretager registreringer og undersøgelser af disse fænomener, foretages dette arbejde som oftest af landets luftvåben, hvilket ikke umiddelbart indbyder til internationalt samarbejde blandt videnskabsmænd om sagen.

Såfremt GEPAN har held til at fortsætte sit arbejde, vil der altid bestå den mulighed, at f.eks. forskere i andre lande kan samarbejde med og måske trække på GEPAN's erfaringer.

Spiren til et bedre internationalt samarbejde kunne ligger her.

Vi vil i SUFOI fortsat med mellemrum søge kontakt med GEPAN og viderebringe de mest interessante nyheder herom til vore læsere. □

Kildehenvisninger:

Jean-Claude Bourret: La Nouvelle Vague des Soucoupes Volantes, Editions France-Empire, Paris, 1974.

New Scientist, 28. marts 1974.

Informationsmateriale modtaget fra Den danske FN-Mission, New York, 1978/79.

Div. korrespondance med Den Kgl. Danske Ambassade, Paris, 1979.

Div. korrespondance med CNES og GEPAN, 1979/84.

Flying Saucer Review, Vol. 28, No. 5, 1983.

OVNI Presence, Bulletin No. 27, 1983.

INFORESPACE, Februar 1983.

International UFO Reporter, jan./feb. 1985.

MUFON UFO Journal, No. 208, August 1985.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen, Kim Møller Hansen og Birgit Heinen.